

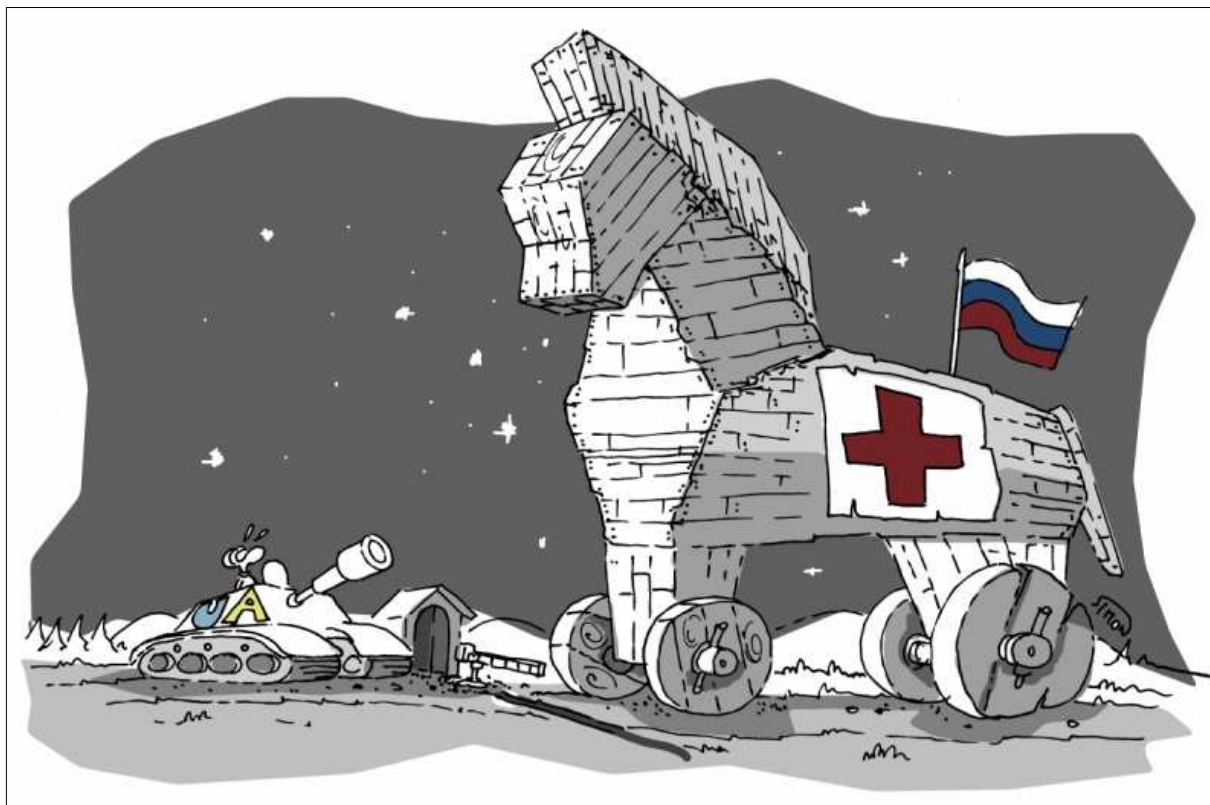

původní slovo / Ve finále *Press Cartoon Europe* je kresba *M. Simona* z ČR * Úvaha / O nové generaci (s ukázkami) * Portréty / „Sem se mi dívejte!“ aneb *Putin* a *Zeman* do třetice + nová výzva / Jak vypadal *Jan Hus*? (letos vzpomeneme 600. výročí smrti) * Události / Atentát na karikaturu v Kodani; Kdo je a kdo není *Charlie* * **J. K. KOBRA** / Rozloučení + nekrology * Časopisy / *Nebelspalter* = *Barták + Tomaschoff* / *Fenamizah* = *Aziz Yavuzdogan* * e-GAG / Chodí už na 142 adres * Archív / *Renčín* o knize (o Husovi!) * Ze světa / USA, Británie, Chorvatsko, Rusko, Belgie * *Kalendarium* * Z domova / *NC 2014*; *Poklop, Slíva, Sorry...* * Z Polska / Inovace soutěže: „*Vtip čtvrtletí*“, *SPAK*: smlouva s *Muzeem karikatury*. Ale co dál? ; *Zenon Poruczek* * Dokument / Echo *Charlie* * Výsledky / Maďarsko, Nigerie, Itálie, Španělsko, Polsko * *Propozice* / Turecko, Makedonie, Rumunsko, Chorvatsko, Belgie, Mexiko, Kanada * „25“ / *Osnova 1. VH* (z dějin ČUKu) * *Pozvánka* / *Výstava: 25 let ČUK* / aj.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-Číslo 2015 / 3 XIII. ročník

OBRÁZKY: SIMON, RYCHTAŘÍK, VOSTRÝ, CHADŽIEV, TEICHMANN, MCKANN, NOVÁK, VANDAM, MAŤÁTKOVÁ, MAREŠ, NOS, POPOV, TIGNOUS, D'AGOSTINO, SLÍVA, MATUŠKA, KEMEL, CEBULA, MILORADOVIČ, HAJNOS, MOSE, ZÁBRANSKÝ... AJ.

původní kresba / Mladí vpřed aneb: naděje ještě neumírá...?

V padesátce kreseb, již „vyseletovali“ pořadatelé z několika set příspěvků evropských karikaturistů do soutěže „*Press Cartoon Europe*“ je i tato kresba *Marka Simona* z Česka. Autor žije ve Vysokém Mýtě a je už čtvrt roku místopředsedou ČUK, kde má na starost např. inovovanou soutěž o „Vtip měsíce“. Simon je jediným našim autorem v té poslední půlstovce; pro srovnání - Poláci jsou tam zastoupeni dva, Slováci žádní. Seznam vybraných autorů najdete ve Výsledcích i s kresbou nejúspěšnějšího cartoonisty. Že Simon není jediným nadějným novým autorem v zemi, přesvědčíte se na následujících stránkách tohoto čísla...

Nejen **Marek Simon** (viz obrázek na titulní straně), ale i další - spíš noví než mladí - autoři o sobě už dávají více vědět. Viz dvě kresby výše od **Pavla Rychtaříka**. Ovšem víme to asi jen my; otázka, kde se mohou prosadit, zůstává stále nezodpovězená.

Autory formátu *Michala Hrdého*, který se před časem svým osobitým stylem objevil na stránkách časopisů mezi špičkovými kreslíři už v „útlém“ věku, tak jako to před ním dokázali *Renčín s Jiránkem*, zatím nikde nevidět. Nejblíží to k nim měl před pár lety *Vhrstí*, ale zatím se na poli klasických kreslených vtipů pohybuje opatrně, jako by bylo minové.

Většinu mladých či začínajících autorů, které jsem mohl poznat třeba v porotě „brontosauří“ soutěží se nenašla v *Bartákoví* či *Slívovi* (tedy v oblasti humoru beze slov) ale spíš z *Trnek-Brnek* a podobných úchylně podbízivých tiskovin nabyla přesvědčení, že kreslený vtip je anekdota zilustrovaná panáky, kteří ji vyprávějí či předvádějí. A pokud jde o výtvarné provedení, je pořád největší legrace, když má chlápek bradavici na

nose, ženská co nej... (ani raději nedoříkávám) a u pusy kdekdo co nejsilnější vulgaritu.

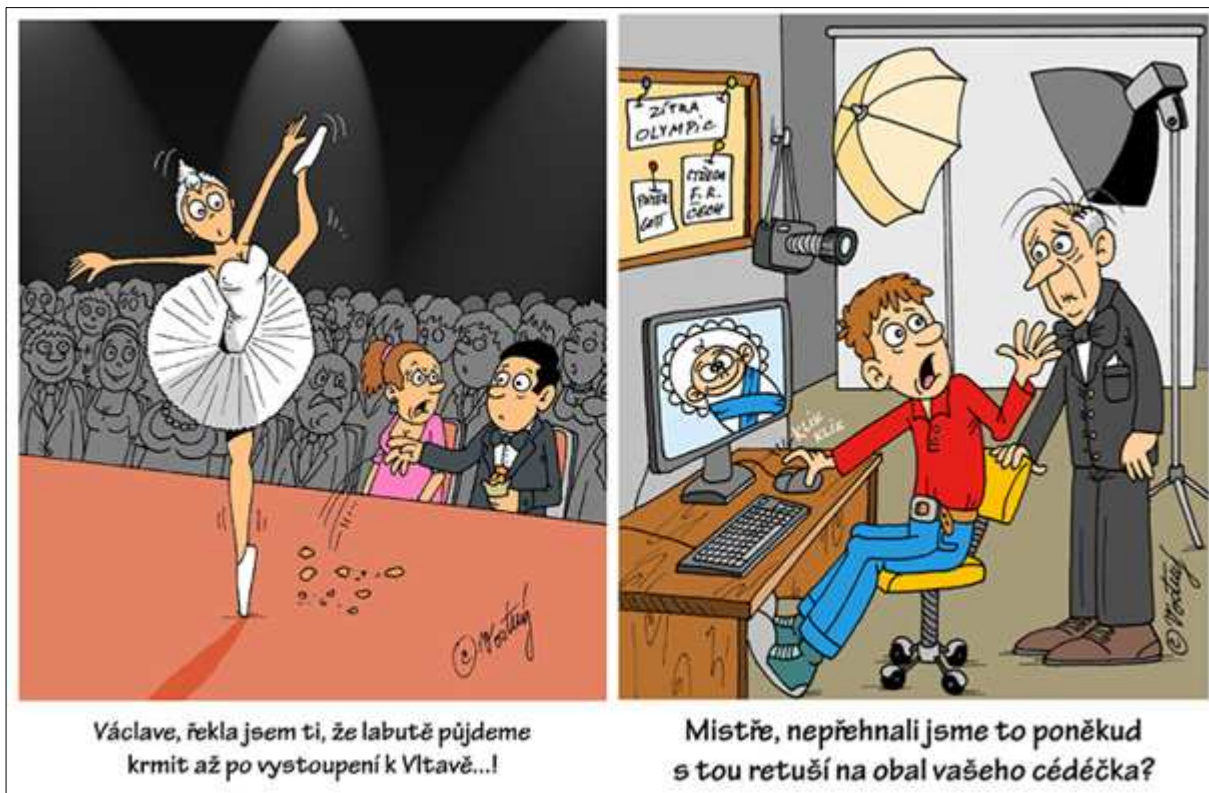
U toho naštěstí neskončil každý. Když jsem do lednového GAGu mezi „Novoročenky“ zařadil i jednu zajímavou od jakýchsi méně známých nováčků (viz obrázek vpravo) nevšiml jsem si drobného kolečka vlevo dole se jménem autora. *Rychtaříkovi* se tu omlouvám, ale fakt jsem si pamatoval jeho výtvarný projev jinak (obrázek vlevo). Mezitím autor prošel velkým vý-

vojem! Naznačil to už úspěšný neb vítězný barevný příspěvek v loňském ročníku „Vtip měsíce“. **Rychtařík** evidentně - a revolučně - zcela změnil přístup k tvorbě vtipu či veselého ob-

rázku. A to, že se úspěšná proměna netýká jen kresebného stylu či výtvarného vzhledu, je cítit i z ukázek, které jsou dnes vytaženy z úplně jiné „myšlenkové“ kapsy.

Na dalším díle (viz výše!) není třeba brát zvlášť v úvahu autorův výtvarný vývoj. **Ivo Chadžiev** se od samého počátku, tedy od chvíle, kdy jsem prvně narazil na jeho humornou kresbu, projevoval jako talentovaný kreslář. Přesto mne jeho poslední „antikorupční“ dílo překvapilo právě výtvarně - jak stylem, tak kompozičně - není dnes úplně běžné, aby autor vtipu tak hluboko vstoupil do situace. Aby si vyhrál se stíny a pomazlil se s plasticitou dějiště

Václave, řekla jsem ti, že labuť půjdeme krmít až po vystoupení k Vltavě...!

Mistře, nepřehnali jsme to poněkud s tou retuší na obal vašeho cédéčka?

a ještě do toho vnesl drobné bonbonky v podobě prasečího anebo „čertova“ kopýtko. Kresbu nazval *Ivo Chadžiev* „Prasca“. Možná, že do této skupiny tento přece jen zkušenější autor ze Slovenska moc nepatří, ale určitě sem zapadá jako zajímavý příklad toho, co se sebou autor může udělat, když má jak chuť, tak vůli pokročit dál.

Mirek Vostrý, člověk podnikavý nejen coby kreslíř vtipů, ale i v dalších příležitostech, které ho živí, se redakci ozval - podobně jako *Rychtařík* - na základě otištění jeho p. f. 2015 v GAGu číslo 2015/1. Tam jsme jeho obrázek zařadili jako příklad určitého typu blahopřání, které je pohodové, výtvarně vcelku milé - ale bez vtipu. Ukázalo se, že *Vostrý* v průměru jiných úkolů a povinností neměl čas se vymyšlením vtipné kresby k začátku nového roku zabývat. A tak sáhl po jednom ze svých už hotových „normálních“ obrázků s vánočním motivem. Podle jeho současné tvorby (**viz obě kresby** na předchozí stránce) patří *Mirek Vostrý* k autorům, který se /na rozdíl od *Rychtaříka*/ opravdu měnit nemíní, jen je učesanější, poněkud vykreslenější, začal počítat s perspektivou (hloubkou) kresby a - autor promíne - upouští od spousty drobných vedlejších předmětů v obrázku, které dosud odváděly oči diváka od toho hlavního, čím chtěl autor čtenáře pobavit. Když píše „od spousty“, neznamená to, že by se jich naprosto zbavoval. Konečně i sám velký *Neprakta* se vyznačoval tím, že často zaplňoval „scénu“ drobnými detaily ne zcela podstatnými pro pointu. U *Wintera* však nutno dořici, že se tímto způsobem známý znalec historie a řady oborů lidské činnosti chlubil vědomostmi o tom, jak v které době či jakém stylu se žilo, bydlelo či co se nosilo, prostě jak co vypadalo...

Co dodat k vybraným dílům vybrané čtveřice autorů? U titulního obrázku *Marka Simona* je třeba říci, že během roku a pár měsíců, kdy jeho tvorbu alespoň koutkem oka sleduji, má jednak výhodu osobitého stylu, jednak dost předpokladů, aby uspěl nejen na internetu či v soutěžích. Jeho kresba je přijatelná jak obecně, tak dejme tomu i z přísnějších hledisek novinové tvorby. Konečně výběr díla mezi půlstovku prací, většinou od zkušených bardů evropské novinové karikatury, něco slibuje. Nepřeceňujeme **PCE**, kde hodně záleží na aktuálním námětu a portrétistické schopnosti kreslíře (**viz I. cena** za karikaturu papeže *Františka* - rubrika **Výsledky**). Docela zajímavé bude sledovat jak se bude nebo nebude měnit dál ten *Simonův „panák“* (zde jen drobný v tanku). Pokud jde o *Pavla Rychtaříka*, všimněte si, že jeden z podstatných „poznávacích“ rysů jeho kreseb zůstal. Je to ono **velké oko**, jímž obdařuje své postavy od samého počátku. Kdo tohle ví, už se příště nesplete s popiskem se jménem autora vtipu... Konečně *Mirka Vostrého* můžeme dál sledovat nejen jako autora, který se stylově zapouzdřil, ale i jako agilního podnikatele, který nyní nabízí publikování v humoristickém e-magazínu **Tapír** (a s tím spojené členství v přílehlém spolku či klubu). Uvádí, že v něm už přivítal dost zájemců, včetně několika osob z řad členů ČUKU.

(I. H.)

Poznámka: A vskutku - mezitím už vyšlo prvé číslo zmíněného **Tapíra** a v něm mimo jiné i díla začátečníka **Kelbicha**, kterého si valná hromada ČUKU vybrala (jako mladého nadějného umělce) do předsednictva České unie karikaturistů. **Mirek Vostrý** nám napsal, že se těší na hodnocení premiérového „kousku“ jejich **Tapíra** v GAGu. K tomu však potřebuji získat trochu větší odstup. Zatím jen první dojem - jde o spoustu na hromadu navalených, většinou nevalných vtipů od nadšených amatérů. Proč se tomu říká časopis, když to nemá žádné atributy měsíčníku, to je záhada. Pokud bych chtěl publikovat nebo konzumovat inteligentní výtvarný humor, do **Tapír-klubu** bych určitě nevstoupil. (i.h.)

GAG / Počty abonentů magazínu rychle stoupají... blíží se k číslu 150!

Škarohlídové namítnou: „Aby taky ne, když už to není magazín určený jen členstvu, které si musí svůj spolkový bulletin předplatit“. Pravda je, že takto můžeme posílat časopis širšímu počtu zájemců, než pouze karikaturistům. Tedy těm s průkazkou. Ale také je třeba vzít v úvahu, že dřív jsme prostě nemohli posílat časopis škodlivým, kterým se nechťelo utrácet za členský příspěvek - nebylo by to solidní k platícím členům. Až nyní ho, jak známo, obdrží zdarma každý, kdo si o něj napíše...

Připomínáme, že si osm Slováků do loňska GAG platilo, což při potížích s převodem z eura na koruny vyžadovalo nepříjemně velké úsilí. A ostatním slovenským karikaturistům jsme nemohli GAG posílat - jak by k tomu ti platící přišli? Pokladna unie tak zřízením svého nového („konečně necenzurovaného!“) bulletinu přišla o pár tisícovek. Ale zase ušetřila na příspěvku GAGmenovi na internet, částečně mu dříve propláceném. Hlavně, že jsou teď všichni informovaní. A našemu pokladníkovi ubylo zbytečné administrativy! e-Gmen

Pro Týden: „Kobra 402“

Nepřekonatelné číslo - tak zní výrok historika, pokud jde o počet výstav kreslených vtipů v řadě. Loni skončila série 402 „**Salonů kresleného humoru**“ (1970 - 2014) v Praze. Je za ní jméno **Josef KOBRA Kučera** (1944 - 2015). Když Kobrovi nabízelí zápis jeho 402 Salonů do knihy rekordů, ohradil se; byla to přece služba autorům i žánru - ne žádná kuriozita.

Kurátor, vernisážový řečník, aranžér, tvůrce katalogů v jedné osobě. Od luxusního klubu Savarin na Příkopech (*Vyčítal*), přes foyer divadla Atelier ve Spálené (*Barták, Holý*) až po Klub Mánes (kdekdo); tam všude předkládal Kobra zájemcům měsíc co měsíc to nejhodnotnější a nejnovější z české úrody výtvarného humoru. Léta však byla dějištěm Salonu Malostranská beseda. Není kvalitního autora, který by tu nevystavoval, většina jich zde debutovala a řada jich tu získala titul HUDr (*Doctor humoris causa*) za tři autorské Salony. Ale Kobra tu s *Robertem Radostou* pořádal i jiné, tzv. kolektivní výstavy.

Zde přebírali sošky „Emilů“ vítězové všech ročníků soutěže týdeníku Stadión o nejlepší sportovní vtip z rukou v 80. letech ještě „nehodného“ *Emila Zátopka (Pálka, Slíva, Matuška, Vico...)* Na pódiu MB získali nejvyšší ocenění - výroční cenu České unie karikaturistů - za tvorbu anebo práci pro kreslený humor naši slavní autoři. Prvním byl legendární *Jiří Winter Neprakta* a dalším, kdo převzal „*Řád bílé opice*“ (dle opice místo lva v logu ČUK) byl *Kobra*. Jeho aktivita při zakládání spolku, jeho zásluhy na prvé mezinárodní soutěži karikaturistů u nás (bienále Písek), vydávání magazínu *Škrt* (1990), konečně i vlastní tvorba (40x P. F. s figurkou „*fuseklíka*“) je nezapomenutelná. Jeho výrazná postava zdobená džínovým motýlem pod nerudovským plnovousem kráčela v čele veselých průvodů. Kobrův zvučný hlas zněl z pódiu na kdejaké výstavě. I na řadě

pohřbů kolegů. Je až absurdní, jak nám teď právě jeho hlas v obřadní síni scházel...

Ivan Hanousek do „Týdne“; 5. 3. 2015

ČTK / web České noviny + MfDNES (viz kopie vlevo nahoře)

Narodil se 9. ledna 1944 v Hostouni u Prahy, vystavovat začal v polovině 60. let, kdy prezentoval v teplickém Divadle na zámku své koláže. Se svým kresleným humorem vešel ve známost v roce 1966 na stránkách Mladého světa, kde tehdy příslušnou stránku redigoval kreslíř a karikaturista Miroslav Liďák, známý pod pseudonymem Haďák. V následujícím roce Kučera své literární a výtvarné počiny představil v různých pražských médiích.

Po srpnových událostech roku 1968 jako odpůrce totality publikovat nemohl, pracoval v různých profesích, ale humoristou a zakladatelem různých výtvarných, odborných, společenských i recesistických sdružení zůstal po celý život.

Z podnětu Josefa Kobry Kučery v roce 1970 vznikla tradice Salonů kresleného humoru, jichž zrealizoval téměř 400. O 20 let později se Salony staly páteří činnosti České unie karikaturistů, jíž byl členem. V letech 1969 až 1989 byl spoluorganizátorem folkového festivalu Porta, 20 let působil v různých pozicích v časopise Portýr.

Kučera má na kontě desítky samostatných i společných výstav, je autorem mimo jiné mezinárodního bienále kresleného humoru v Písku, podepsán je pod ilustracemi v řadě knih, byl autorem mnoha plakátů, koláží a log.

Autor: **ČTK**

ČUK: Josef Kučera – Kobra

Je to poprvé v životě, kdy píšu nekrolog. A zrovna *Kobrovi*. Nikdy by mne nenapadlo, když jsem *Kobru* před 25 lety poznal, že k tomu někdy dojde. Když odejde někdo, koho máte rádi, tak a to mi věřte, se takovéto řádky, nepíší moc snadno. *Josef Kobra Kučera* byl člověk v pravém slova smyslu renesanční. A takových není příliš mnoho. Kreslíř, ilustrátor, novinář, vydavatel, straník – recesista, neúnavný organizátor výstav, etc. Člověk, kterému mnozí z nás vděčí za to, že mohli mít svoji samostatnou výstavu. Mnohým také otiskl jejich první výtvořky nebo dal větší prostor v periodiku, kde zrovna měl na starosti kreslený humor nebo ho přímo vydával. Vždy, když se něco dělo kolem kresleného humoru, byl u toho většinou i *Kobra*. Jeho série „*Salonů kresleného humoru*“ se stala legendou mezi podobnými akcemi již před mnoha lety a byla čest pro každého, koho *Kobra* oslovil, zúčastnit se ho. Věřím, že když se *Kobra* odebral do humoristického nebe, za vydatné pomoci svého olbřimího motýla, tak první co asi udělal, když se setkal s kolegy kreslíři, tak jim všem určitě uspořádal společnou výstavu v podobě dalšího „*Salónu*“. Doufám, *Kobro*, že pokud se spolu někdy a někde setkáme, tak mi opět vyhradíš místo v x-tém, tentokrát „*Nebeském salonu*“. Těším se a bude mi ctí.

Autor: **Radovan Rakus**, předseda České unie karikaturistů

SMPvMZ: Kobra odešel za Haškem

Spolupředseda *Strany mírného pokroku v mezích zákona* **Josef KOBRA Kučera** nás dnes opustil a zamířil do stejné hospody jako **Jaroslav Hašek**.

(viz smuteční oznámení)

Autor:
Tomáš Němec
(mluvka SMPvMZ)
22. 2. 2015

Music open: Zemřel Josef Kobra Kučera - Porta, Zálesák, Škrt a Salony...

Ve věku 71 let zemřel v Praze po těžké nemoci **Josef Kobra Kučera**, publicista, šéfredaktor, vydavatel, výtvarník, kurátor. Novinářskou (a reklamní) dráhu začínal v šedesátých letech minulého století v *Mladé frontě*, v roce 1969 jsme se potkali v redakci měsíčníku *Zálesák*, kam *Kobra* nastoupil jako nový šéfredaktor, i když žurnalistiku teprve dálkově studoval.

Byl velkou tváří festivalu *Porta* v jeho nejslavnějších dobách. S *Mikim Ryvolou* připravovali krásné knihy v tiskovém oddělení *Lidového nakladatelství*, v 80. letech se zařadil do party talentovaných profesionálů kolem *Víta Hrabánka* v propagaci České pojišťovny. Významná byla jeho spolupráce s týdeníkem *Mladý svět*.

Po Listopadu se s manželkou *Růženkou* stali vydavateli humoristického časopisu *Škrt*. Ta láska ke kreslenému humoru se rodině dost prodražila. **Kreslený humor** byl vůbec nejsilnější částí košaté *Kobrov* tvůrčí i organizátorské práce. Více než čtyřicet let (!) připravoval **Salony kresleného humoru**, jejichž nejslavnější éra byla spojena s pražskou *Malostranskou besedou*. *Kobra* se stal spoluzakladatelem **České unie karikaturistů**, byl jejím místopředsedou. Možná jím zůstane i po své smrti, nevím. Čeští (a slovenští) karikaturisté si *Kobry* vážili. Milovali ho.

Josef Kobra Kučera je zakládající člen redakce *Music Open*, byl její zkušený a talentovaný autor. Kamarád, celoživotní přítel. Svědek na naší svatbě s Janou. V tom synovi prvorepublikového četnického oficíra byla zvláštní vznešenost i světáctví. Nedal se přehlédnout.

Loňský rok byl pro *Kobru* naplněn krásnými událostmi. Zahájila ho nádherná pražská vernisáž výstavy ke *Kobrovým* sedmdesátinám. V rodných Teplicích připravil zrovna čtyři samo-

statné výstavy své tvorby. Opakovaně se podílel na natáčení dokumentárního cyklu České televize *Zvláštní znamení touha*. S Růženkou s námi byli i na *Poslední klapce* v září v Povltaví kolem *Utahu, Ztracenky, hospody U Taterů*.

Před pár dny jsme se na něho s režisérem *Václavem Krístkem* dívali ve střížně na Kavčích horách. To ještě žil. Bojoval.

Ke Kobrovu dílu i vzpomínkám na něj se budeme v *Music Open* vracet. Nedá se na něj zapomenout.

Autor: **Fedor Skotal** (web)

Týden / K úrovni české žurnalistiky...

Aneb co dokáže udělat mladý editor z promyšleného nekrologu vyžádaného od zkušeného žurnalisty. O pár stránek vepředu v této rubrice najdete Hanouskův nekrolog psaný pro časopis **Týden**. Byl objednáán v délce 270 slov a sepsán i odeslán o délce 269 slov.

Můžete si ho srovnat s tím, co pak vyšlo (naštěstí ne pod jeho jménem) - zde. Pro ty, kdo se s tím nemíní párat: titulek není Hanouskův. Tři fotky, které Hanousek s textem redakci dodal, se však k titulku vázaly - na všech byl Kobra s džínovým motýlem. Editor si ovšem kdesi sehnal portrét bez motýlku(!) a přičinil k *nehodnému Emilovi Zátopkovi* vysvětlení, že jde o atleta. Aby to lidi pochopili. A na závěr přidal iniciativně datum úmrtí Kobry: 23. února 2015 po těžké nemoci. Kobra ovšem umřel o den dřív. Má důvěra k úrovni české publicistiky zemřela 2. 3., kdy vyšlo 10. číslo magazínu Týden. (ih)

Nekrology

Josef „Kobra“ Kučera (71)

Džínový motýl odlétl

Jako odpůrce totality nemohl po srpnu roku 1968 publikovat. Přesto z jeho podnětu z roku 1970 vznikla tradice Salonů kresleného humoru. Zrealizoval jich 402. Josef Kobra Kučera však neplatil pouze za významného karikaturistu.

Za svůj život vystřídal spoustu profesí. Kurátor, vernisážový řečník, aranžér, spoluorganizátor folkového festivalu Porta či tvůrce katalogů v jedné osobě. „Od luxusního Savarinu na Příkopech, přes foyer divadla Atelier ve Spálené až po Klub Mánes; tam všude předkládal Kobra zájemcům měsíc co měsíc nejhodnotnější a nejnovější díla z české úrody výtvarného humoru. Léta však byla dějištěm Salonu Malostranská beseda. Není kvalitního autora, který by tu nevystavoval, většina jich zde debutovala a řada jich tu získala titul HUDr. (Doctor humoris causa),“ vzpomínal další významný teoretik kresleného humoru Ivan Hanousek.

V Malostranské besedě společně s Robertem Radostou uspořádal i jiné výstavy. Například vítězové všech ročníků soutěže týdeníku Stadión zde přebírali

sošky „Emilů“ o nejlepší sportovní vtíp z rukou v 80. letech ještě „nehodného“ atleta Emila Zátopka. Právě zde získal i nejvyšší ocenění, výroční cenu České unie karikaturistů: „Rád bílé opice“. Prvním oceněným byl legendární Jiří Winter Neprakta, dalším pak právě „Kobra“.

Kučera patřil k zakladatelům České unie karikaturistů, jeho kreslený humor mohli vidět čtenáři Mladého světa i různých pražských médií. Po revoluci navíc

založil humoristický časopis Škrt a ilustroval řadu knih. „Jeho výrazná postava zdobená džínovým motýlem pod nerudovským plnovousem kráčela v čele veselých průvodů. Kobruv zvučný hlas zněl z pódia na kdekjaké výstavě. I na řadě pohřbů kolegů. Je až absurdní, jak nám teď v obřadní síni scházel,“ litoval ztráty kamaráda Hanousek. Josef „Kobra“ Kučera zemřel 23. února pod těžké nemoci.

Ve své tradiční *Pohřební hlídce* se **Jan Rejžek** v *Lidových novinách* 2. 3. 2015 nemohl vyhnout úmrtí Kobry, s nímž se často setkával na vernisážích Salonů v MB a také od počátku na *Portách* a dalších hudebních akcích, kde oba působili; jeden jako novinář a příležitostný moderátor, druhý jako organizátor a příležitostný novinář - *Honza* v nekrologu vzpomíná i na teplické začátky *Kobry* a *Karla Kryla*... ®

Původní sloupek pro **Týden** je na str. 5 a na **příštích stránkách** najdete informace a snímky z pohřebního ceremonálu v Praze. Novým abonentům patří informace že **Special e-GAG k úmrtí Kobry** vyšel s bohatým fotografickým vybavením **už 28. února**. Rádi zašleme!

Kobra

JAN REJŽEK

Zítva v pravé poledne se ve velké obřadní síni strašnického krematoria rozloučíme s karikaturistou, tvůrcem figurky Fuseklíka, hluboce zasvěceným teoretikem kresleného humoru, novinářem, neúnavným organizátorem a viceprezidentem Strany mírného pokroku v mezích zákona **Josefem Kučerou**, odedávna zvaným **Kobra**. Zemřel předminulou nedělí ve věku jednasedmdesáti let. Bez něj by neexistovaly

POHŘEBNÍ HLÍDKA

pověstné Salony kresleného humoru v Malostranské besedě, kterých uspořádal přes čtyři stovky. Vymyslel též Bienále kresleného humoru v Písku, psal do časopisu Portýr a spolupřádal Portu. Nemělo by se zapomenout, že v roce 1966 v Divadélku v Černé kuchyni na teplickém zámku účinkoval ve společném pořadu s Karlem Krylem a vystavoval své první asambláže. Za pražského jara začal kreslit pro Mladý svět, ale za normalizace se ocitl v nemilosti a živil se jako textař v propagaci a šéf propagace Kulturního domu hl. m. Prahy. Bude nám ohromně chybět.

**Bez něj by neexistovaly
pověstné Salony
kresleného humoru
v Malostranské besedě**

**Lidové noviny / Pohřební hlídka - Jan Rejžek
(viz výstřížek vlevo)**

**Sorry / Poslední slovo o Kobrovi (fakt opravdu
poslední)**

Ještě pořád jsem nepřišel na to, zda to byla vypatlanost anebo vychytralost, s níž si mne Kobra opakovaně vybíral jako autora předmluv, úvodních slov a hlavně oslavných řečí ke svým výročím a výstavám. Obvykle k výročím i výstavám současně. Těch posledních slov jsem do katalogů napsal dost.

Z posledních *Posledních slov* uvádím Poslední slova k 60. narozeninám, Poslední slova k 65. narozeninám, Poslední slovo k 67. narozeninám... použili jsme je však i k dalším výstavám. Fakt je, že tak Pepík Kučera ušetřil. Nevyžadoval jsem za to flašku, dělal jsem to jako přítel příteli, starému spulbojovníkovi na tomto truchlivém poli. Na poli těžké porážky výtvarné legrace.

Kobru je těžko neznat. Nutno však mladší generaci tvůrců kresleného humoru prozradit, že jsme si spolu, my dva, rozdělili kdysi dávno úlohy. On (*1944), že bude karikaturisty chválit, já (*1942) hanit.

Možná soudil, že jeho dílo budu hanit snesitelněji, když autor stojí na vernisáži vedle mne. Že to pro mne, dobráka od staré kosti, bude obtížnější, říkat mu své příkré soudy takhle do očí. Jenže to se přepočítal. Jsem Istivější, než si Kobra myslel. Pod falešnou záminkou že mi při řečnění padají pravé zuby (opravuji: pod pravou záminkou, že mi z úst padají falešné zuby) jsem se z veřejného projevu vždy vykroutil. Všechny ty strašné věci jsem sice napsal, ale zařídil, aby je slyšeli přítomní z jiných, cizích úst. Omlouvám se dodatečně nejednomu nebohému řečníkovi!

Také Kobra se však projevoval Istivěji, než byste mysleli. Vždycky před takovou svou výstavou začal šeredně umírat. A podložil poté svou žádost o mých „několik slov či vět“ jakýmsi zvláštním podtónem - jakoby mezi dvěma transfuzemi říkal: tak neblbni a udělej to pro mne, však už to je nejspíš naposled!

Splnit někomu poslední přání, to je i pro cynika dlíčícího v dávno vyhaslém těle věc zásadní slušnosti. A tak posledních pár desítek let jsem psal jednu poslední řeč za druhou - co kdybych se mýlil, vypadá to s ním šeredně... A co kdyby Kobra zrovna tentokrát naschvál natáhl fusekle! Jen klid; vím, že se říká natáhnout bačkory, ale vycházím z toho, že známá Kobrova figurka se nejmenuje Bačkořík dle bačkory, ale Fuseklík, dle... co myslíte?

Když jsem Kobrovo výtvarné dílo viděl pohromadě naposledy - samozřejmě na jednom z jeho slavných „400+2 Salonů“, jsem se alespoň vyhnul nepsané povinnosti umělce za ty jeho výtvarné kousky pochválit. Odkázal jsem vzdělané publikum přímo na jeho dílo s tím, že mluví samo o sobě o autorově

osobě. A raději jsem řeč stočil k autorovu věku, který mi byl nejen tematicky bližší. Popřál

jsem tedy rázovitému umělci, kurátorovi, redaktorovi, zakladateli památného humoruplného magazínu Škrť, v němž mj poskytl dvoustranu i legendárnímu *Fámyzdatu*, slavnostnímu řečníkovi, ať se dožije mého věku s jinými nemocemi.

Poslechl a dožil se sedmdesátky. A opravdu s jinými nemocemi. Tady však jako znalec selhal, když si ze širokého rejstříku chorob vybral ty vskutku ošklivé. A teď, v neděli 22. února 2015, podlehl té nejodpornější z nich. Musím si proto teď zvyknout na vědomí, že už žádné další slovo ke Kobrově výstavě nenapišu. Že tohle už je fakt poslední.

A taky mi došlo, že tu po Kobrově odchodu najednou není nikdo na to chválení autorů. Se mnou rozhodně nepočítejte...

Ivan Hanousek

(Tento text vznikl úpravami několika starších autorových textů do katalogů Kobrových Salonů)

Praha-Strašnice. Krematorium. V poledne se sešli pozůstalí a přátelé... Vlastně tak to není. Znova: V poledne jsme se sešli, my pozůstalí, abychom se formálně rozloučili s Kobrou. Krom rodiny zde byli zástupci, tedy spíš kamarádi z různých komunit, z nichž asi největší část tvořili karikaturisté, a to jak z rodné ČUK, která kolegovi věnovala velký věnec, tak ti ostatní, kteří dorazili na smuteční obřad z různých míst republiky (i té slovenské). Pozoruhodné bylo vystoupení **Lukáše Kučery**, který pořad obohatil vlastními slovy o svém otci. Přestože ne všichni v zadních řadách dobře slyšeli, protože řečníci ignorovali přistavený mikrofon a místní ceremoniář nebyl schopen jim ho přisunout k ústům, zaslechli jsme slova o tom, že při způsobu života nebožtíka se mnozí divili, jak mohl vydržet na světě tak dlouho (a být aktivní). Nový předseda **Radovan Rakus** (viz vlevo) vzpomněl na Kobru slovy, jimž obdobné najdete v příslušném nekrologu na jiném místě. Z odhadem dvou stovek osob (**viz snímek nahoře**) ve velké obřadní síni jsme vybrali dvě (**viz vpravo**), které na místo svedl právě obřad: **Richarda Haška** a **Fedora Vico**. Kromě **Jana Koutka** tu fotil i **František Dosťál**, natáčel **Jiří Koštýř**. A slovensky tu zazněla *dálková soustrast* chorého **Kaza Kanaly**.

Krom zde zmíněných ovšem jsme zaznamenali z kreslířů humoru (některé jsme identifikovali jen díky pořízeným snímkům. Začnu těmi, kdo seděli nejbliž mne: **Matuška, Vobr, Taussig** dále **Skoupý, Vorel, Novák**, oba **Johanusové, Valocká, Vyjídák, Slíva, Machata, Vhrsti, Bernard, Slejška, Pilwein, Šourek, Šír, Starý, Hanák, Hofman, Kohlíček, Ostatek**... prostě *kdekdo*; pokud jste se tu nenašli, prosím o shovívavost - a **klidně se ke jmenovaným připište....**

Důležitou roli tu hrál (zahrál a zazpíval) **Wabi Daněk**, který tu reprezentoval i další početnou skupinu trampů a hudebníků. A ti zpěvnější z nás mohli zazpívat i několikanásobné refrénové aleluja... Pár slov jsme mohli vyměnit s výtvarníkem **Ladislavem Hojným**, jenž upravoval spoustu časopisů graficky; kromě *University Karlovy* byl i autorem prvního „špíglu“ týdeníku *Škrt* - avšak pěkné řádce (nejen) zde přítomných karikaturistů pomohl k slávě i honorářům coby redigující veselou zadní stránku *Ahoje na sobotu*. Nechyběli lidé z haškovské, tedy oné jen mírně pokrokové strany, ani **Ota Štajf** z někdejšího *TKM*, **Fedor Skotal** od *Music open*, **Honza Rejžek** za kritiky, z novinářů **Honza Plachetka**...

No a abychom byli genderově poctiví, bylo tu hodně žen, které si, stejně jako novinářka **Lud'a Razimová** a vdova **Katka Ševčíková**, přišly poplakat a vyjádřit soustrast Kobrově Růženě. A navíc řada z nás, Kobrových kumpánů, byla v síni s manželkami. Kde to skončilo, můžete si domyslet. V hospodě. A jak? Rozzářené oči pivařů **Hanáka** a **Hofmana** to prozrazují lépe, než omšelé klišé o dětech před vánočním stromečkem...

Rozloučení...

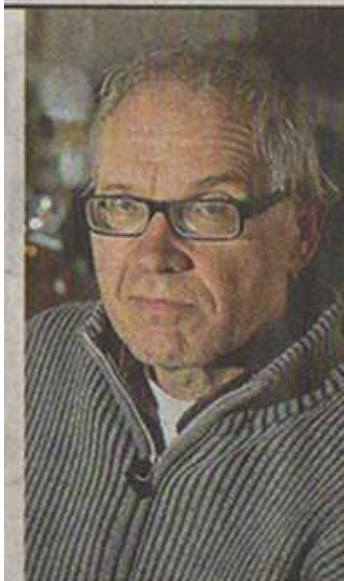
Možná, že i pro další přítomné platí mé osobní závěrečné zjištění, které jsem nemohl na místě popularizovat, protože mne popadlo až v posteli při rekapitulaci dne. Činím tady až teď, už opět o samotě. Zjistil jsem, že už evidentně nikdy - tedy do smrti - neuvidím na jednom místě tolik známých, nesejdu se s tolika přáteli z různých kruhů. Ani na vlastním funusu! V tom byla Kobrova všeobjímající univerzálnost - propojoval řadu lidí z jinak jen málo kompatibilních zájmových okruhů. A kupodivu i různých generací... **Ivan Hanousek**

(Všechny texty v této rubrice vznikly také pro to, aby měla rodina pozůstalých pohromadě alespoň ty nekrology, které jsem pochytal nebo zařídil či dokonce napsal. Vy všichni ostatní jste se tak s tím svezli. A to vás ještě brzy čeká už výše zmíněná řeč **Lukáše Kučery**, kterou jsme pro GAG získali))

Snímky: **Jan Koutek**

Kodaňský útok ve stylu „Charlie Hebdo“ teroristovi nevyšel

Lars Vilks Islamisté mu už roky vyhrožují smrtí. Foto: AP

Událost | / Po Paříži Kodaň... kulky pro karikaturisty!

Měsíc a týden po krvavých útocích islamistů v Paříži, došlo k podobným pokusům v Kodani. V Paříži nakonec sečetli oběti dvou útoků na 16 osob, v Dánsku to byli dva mrtví a sám terorista.

Ve vyhlášené umělecké kavárně se na akci s názvem „Umění, rouhačství a svoboda slova“ sešla v sobotu 14. února různorodá společnost. V řadě evropských umělců byl hlavním debatérem **Lars Vilks (na snímku)**, švédský karikaturista, který je už léta v ohrožení kvůli své kresbě Proroka z původní „dánské aféry“. Než se však debata na dané téma vůbec rozběhla, začal na hosty střílet **Omar El-Hussein**, dánský rodák palestinských rodičů. Zasypal kavárnu snad dvěma sty kulek, jedna z nich zabila, jiné zranily další osoby. Na druhý den, v neděli ráno zastřelil stejný terorista člena ostrahy synagogy v centru Kodaně. Nakonec byl sám zabit policisty. Později dánská policie obvinila z napomáhání útočníkovi ještě dva muže, kteří zřejmě ukrývali pachatele.

Karikaturista ani na vteřinu nepochyboval, že výstřely byly adresovány právě jemu. A dodal, že útok byl inspirován masakrem v redakci pařížského týdeníku Charlie. Osmašedesátiletý kreslíř se dostal do centra pozornosti už v roce 2007 kvůli své kresbě proroka s tělem psa.

Vilks musel tušit, jaké reakce jeho dílo vyvolá. Dlouhá léta se přátelil s dánským karikaturistou **Kurtem Westergaardem**, který v roce 2005 způsobil poprask s kresbou Mohameda s bombou v turbanu. V květnu 2010 vhodili islamisté do oken Vilksova domu zápalné lahve. V roce 2013 se ocitl na seznamu osmi kandidátů smrti sepsaném Al-Káidou. Přes narůstající potíže a strach o život Vilks nikdy nepomyslel na to, že by se tlaku podvolil a ze svobody uměleckého vyjádření slevil. (arch)

Lars Vilks nakreslil v roce 2007 karikaturu psa s blávnou proroka Mohameda a tím ze sebe udělal významný terč pro al-Káidu. Dokázal to i víkendový útok v Kodani. Jemu to však nevaří, rád provokuje svými až neuvěřitelnými díly, která hájí svobodu projevu.

Nehledě na řadu výhrůžek odmítá Lars Vilks mlčet

PRAHA Lars Vilks už dlouho ví, jaké to je, být přímým terčem atentátníků.

Známý švédský karikaturista se stále učí žít s každodenními výhrůžkami smrti a své aktivity plánuje s obzvláštním důrazem na osobní bezpečnost. Doma ve Švédsku dostal pečlivou policejní ochranu, když cestuje za hranice, stráží ho bodyguardi švédské bezpečnostní agentury Säpo. Po útocích na pařížskou redakci Charlie Hebdo byla ochrana Larse Vilksa ještě posílena.

On sám však moc dobře ví, že ani sebelepší ochránci nemusí zabránit tragédii. Znovu se o tom přesvědčil v sobotu v kodaňské kavárně Krudttønden, kde karikaturista pořádal debatu o svobodě projevu - k 26. výročí fatvy, již někdejší iránský vůdce ajatollah Chomejní odsoudil k smrti Salmana Rushdieho.

Šli po mně, jaký jiný motiv by měl?

Vilks podle svého vyjádření ani na vteřinu nepochyboval o tom, že kulky atentátníka, který na kavárnu vystřelil dvě stovky nábojů, byly určeny primárně jemu. „Jaký jiný motiv by tam mohl být?“ odpověděl na dotaz agentury AP. Dodal, že podle jeho názoru byl útok inspirován masakrem v redakci satirického týdeníku Charlie Hebdo.

Osmašedesátiletý kreslíř se poprvé dostal do středobodu mezinárodní pozornosti v roce 2007 kvůli kontroverzním karikaturám proroka Mohameda s tělem psa. Výstava, na níž měla být kresba prezentována, muse-

la být uzavřena kvůli výhrůžkám ze strany islámských extremistů.

Vilks musel dopředu tušit, jaké reakce jeho karikatura vyvolá. Dlouhé roky se přátelil s Kurtem Westergaardem, dánským karikaturistou, který v roce 2005 způsobil celosvětový poprask svými kresbami proroka Mohameda s bombou v turbanu. Věděl, že přijdou hrozby, pohrůžky fyzickou likvidací.

Předpovídal správně. V květnu 2010 vhodili dva muži do oken jeho domu zápalné lahve. Loni v lednu byla ve Spojených státech odsouzena k deseti letům vězení Američanka Colleen LaRoseová, přezdívaná Džihád Jane, která spolu s dalšími islamisty plánovala Vilksovu vraždu.

V roce 2013 se Vilks ocitl v osmičlenné „elitní společnosti“ kandidátů smrti podle seznamu, který zveřejnila al-Káida.

Po útocích na Charlie Hebdo Vilks prohlásil: „Charlie Hebdo byla malou oázu uprostřed pouště. Jen pár lidí by se odvážilo toho, co oni.“ Obával se, že po pařížském útoku pro něj bude ještě obtížnější vystavovat své práce. „Mám problémy s výstavami, s vystupováním vůbec, často bývají rušeny. Důvodem je strach. Je ho čím dál tím víc,“ citoval Vilksa týdeník The Guardian. „Naším problémem je cenzura, vysoká úroveň cenzury, když jde o islam či jiná náboženství,“ dodal.

Přes všechny narůstající potíže a strach o život Vilks prý ani na chvíli nepomyslel na to, že by tlaku na „autocenzuru“ svobody slova ustoupil. – Ladislav Kryzánek

V Mf DNES z 16. 2. tr reagoval ihned **Václav Teichmann** karikaturou a **Ladislav Kryzánek** textem (viz!)

Událost II / „Je suis Charlie“ stále trvá... i když...

Jak u nás...

Je suis Charlie. Satirický týdeník Charlie Hebdo a politická karikatura ve Francii. Historie a současnost. Připravila Eliška Závodná.

Tento pořad běžel v rubrice Slovo o designu, architektuře a výtvarném umění 12. 2. 2015 v 17.00-17,30 na ČRo Vltava, je možno si pustit na webu ČRo. (JanK)

...tak i všude po světě!

Je suis Charlie, tvrdí v daleké cizině přátelská figurka Prorokova a kluci na to přísahají na snímku ze stránek „**Caricatures Sans Frontieres**“ (*Karikatury bez hranic*) - zatímco tvůrčí dílna umělce, pařížská pracovna karikaturisty **Wolinského**, osiřela...

Spousta Karlíků (viz dolní snímek vlevo) se však dala v minulých týdnech najít i po Praze. Obrázek pořízený **Alešem Morávkem** ukazuje, že na výloze je přilepena i stránka vytržená z českého časopisu, článek o smutné události doprovázený známými obrázky z *Charlie Hebdo*. A causa se promítla i do nabídky valentinských dáreků...

Citát na tento měsíc:

„Jsme si vědomi rizika, ale srandu si dělat nepřestaneme. Jediné, co nás může omezit, je zákon. Tedy v případě, že bychom jej překročili. Na druhou stranu primární provokace přichází od nich, ne od nás. Jsou to přece oni, kdo první tasí zbraně. My to pouze komentujeme.“

Cabu (+) „Libération“ 2011

Lidové noviny samosebou nechyběly...

...když se v Paříži střílelo. V Gagu jsme však neměli místo ani čas se všem reakcím médií věnovat. Tak aspoň něco s odstupem času...:

Čelem proti početnému šiku všech těch *najednoušárljů* se postavil katolický kněz a profesor na FF UK v Praze **Tomáš Halík**, když si dovolil odvážně - a poněkud nešťastně - v článku „*Proč nejsem Charlie*“ polemizovat se zbožštěním právě všeobecně vzývaných recesistů. Karikaturistů postřílených v Paříži sprostými teroristy. Byl ihned zostuzen v médiích a nařknut z přemíry dnes módní „kavárenské“ **tolerance ke kdekomu**.

Není problém si vygooglovat jeho text a následné reakce, ale neodoláme, abychom k problému, kterému se v našem magazínu věnujeme už pár let (a v posledních několika číslech docela pilně) ještě cosi přidali. Přetiskujeme zde „*Poslední slovo*“ GAG-menova ročníkového kumpána z UK **Ondry Neffa** z LN 2. 3. 2015. Ten nazval svou úvahu „*Je ne suis pas Halík*“ a věnuje se v ní i dalšímu kněžovu textu „*Co je Západ*“ na serveru **Česká pozice**.

Tu to je:

Je ne suis pas Halík

Ne, neběžím s křížkem po funuse, abych se přilepil k zástupu reagentů na článek Tomáše Halíka *Proč nejsem Charlie*. Na sklonku minulého týdne jeho autor přispěl do serveru *Česká pozice* úvahou *Co je Západ a zda a proč chceme být jeho součástí*. Obsahuje mnoho inspirativních myšlenek, jednu pasáž po mém soudu politováníhodnou a jedno čertovo kopýtko.

K tomu, co je politováníhodné. Snad aby autor ze sebe smyl nánosy bláta, jímž ho oponenti počastovali, naházal opravdu hnušné bláto na postřílené redaktory *Charlie Hebdo*. Jejich činnost charakterizuje jako zábavu nejhrubšího zrna, jejich produkce je podle Halíka souměřitelná s malívkami ze stěn veřejných záchodků, a navíc to byli levicoví ateističtí osmašedesátníci, jímž

umřel jejich bůh a není jim nic svaté.

Tohle tedy Halík nemusel. Jako teolog a sociolog náboženství si mohl povšimnout, že v *Charlie Hebdo* ani v jiných tiskovinách není mnoho karikatur zobrazujících Buddhu. Nepamatuji, že bych někdy někde viděl karikaturu zobrazující Šivu, přičemž zrovna hinduistická výzbroj symbolů by mohla inspirovat k záchodkovému humoru. Vysvětlení prosté, neslyšeli jsme o případu, že by někdo ve jménu Buddhy nebo Šivy vystřelil mateřskou školku. Ve jménu Mohameda se to bohužel děje. Tato urážka Prorokova by měla vyvolat rozhořčení. Halík připouští, že pařížská masová vražda přiměla islámské autority k protestu. Byl málo slyšet. Po masové vraždě v New Yorku naopak byly ulice nejedného

muslimského města plně jásajících lidí. Pokud jde o samoučelnou záchodkovou zábavu zhrzených marxistů, pak by měl profesor Halík vzít v úvahu, že tito lidé, a někteří ze zavražděných to opravdu dělali padesát let, útočili krutě a jak on říká nezodpovědně – na vše nabubřelé, provokující a zdánlivě neotřesitelné. Sledoval jsem předchůdce *Charlieho*, časopis *Harakiri*, v šedesátých letech. Tehdy měli na mušce především gaullismus v jeho pompézní imperátorské podobě. Nevzpomínám si, že bych tam někdy zahlédl obrázek Proroka s bombou v ruce.

Ale to opravdu jen na okraj úvahy profesora Halíka. To podstatné, ono čertovo kopýtko, je jinde. On sám se charakterizuje jako nekonformista s veřejným míněním. Je ale konformní s jádrem intelektuální elity, která formuje náš západní

svět. Před sto lety intelektuální elity byly opojeny nápadem zbořit starý, podlý svět. To se nakonec v části světa podařilo, aby byl nastolen nový, mnohem podlejší svět. Dnes už pojem revoluce nevyvolává intelektuální erekci. Máme jiný podnět, je to tolerance. Stalo se módním a konformním pít se po kde čem, k čemu máme být tolerantní. Chceme-li druhé učit toleranci, musíme jim ji ukázat i s rizikem, že nebude opětována, píše Halík doslova. Jistě mu bylo dobře u srdce, když psal tato velebná slova.

Nechci nikoho učit toleranci. Je ne suis pas Halík.

ONDŘEJ NEFF

Také týdeník (hebdo) MfDNESí Víkendy a Respekt...

...se po denících s nutným zpožděním, s o to však větším *begraundem* věnovaly v lednu vražedným terorem v redakci satirického magazínu.

Víkend z 34.ledna přinesl originální článek redaktorky francouzského časopisu **Marianne Anne Dastakianové** (arménské jméno?) která v letech 1990 - 1995 pracovala v Praze jako zpravodajka *AFP*, *Le Monde* a *Liberation*. Pracuje v redakci kousek od pařížské redakce **CH-H**. „Týden co týden přicházel na redakční poradu v den uzávěrky... Pravidelně ilustroval naše články, události, dopisy čtenářů...“ - tak **píše o karikaturistovi pravým jménem Bernard Verlhac**. „V redakci měl svoje křeslo, na zadní straně opěrátko ho zdobila karikatura Sarkozyho s nápisem *Tohle je Tignousovo křeslo*. Uzávěrku míváme v úterý, proto přišel a usedl do svého křesla i den před smrtí... Měl čtyři děti, dvě úplně malé... Po jeho smrti jsem se dozvěděla, odkud pocházel jeho pseudonym **Tignous**. Říkala mu tak babička a v překladu to znamená **malá potvůrka**... Jako humorista si rád dělal legraci z hlouposti. Do svých kreseb o nejdrsnějších událostech vkládal jiskru lidskosti... Politická satira v pojetí tohoto týdeníku se v žádném případě nedá srovnat s nenávisťnými karikaturami, jako jsou vtipy nacionalistického politika le Pena. Snažím se najít český ekvivalent, napadají mne skeče V + W v době Osvobozeného divadla. Vtipné a angažované. Takzvaně dobří hoši bojující proti zlu,“ **vzpomíná Anne a doplňuje o své začátky v novinách:**

„Pro moji generaci, která vstoupila na scénu po studentské revoluci v květnu 1968, je *Charlie Hebdo* symbolem. V 70. letech jsem četla *CH. H.* každý týden. Bylo mi sedmnáct a časopis mne nadchl natolik, že jsem se s kamarádkou vydala do redakce podívat na své idoly. Po-

pravdě dost mě to zklamalo. Generace zakladatelů (**Cavanna, Choron, Reiser, GéBé, Cabu a Wolinski**), která je dnes po smrti, byla tenkrát vůči nám, mladým holkám, dost drsná. Jen Cabu se zachoval mile a něžně...“

„Když v roce 2011 po výbuchu bomby přišel Charlie o redakci, mluvili jsme o tom s **Tignousem**. Nejvíc litoval, že tím ztratil archiv kreseb. Věděl, že existuje riziko dalšího atentátu, ale snažil se žít a pracovat normálně. **Charlie Hebdo měl v poslední době** a od založení konkurenčního **Siné Hebdo velké finanční problémy**. Týdně se ho prodávalo jen třicet tisíc výtisků, ale k užití bylo potřeba prodat o pět tisíc víc. Den před atentátem se **Tignous radoval, že nasbírali od čtenářů 150 tisíc eur** z jednoho milionu, který potřebovali.“

(K barevným obrázkům vpravo!)

Smutná zpráva z Paříže: spory o nečekaně vysoké příjmy

Vedlejším produktem teroristického útoku byla obrovská vlna solidarity s redakcí **Charlie Hebdo**, která díky několikamilionovému nákladu „posmrtného“ čísla týdeníku přinesla nečekaný spor. Mrtví by asi dokázali na nové téma vymyslet hodně černý fór: zbývající redakce se „hádá“ o tyto peníze - mají pocit, že jejich nasazování života by mělo mít pro ně i finanční efekt. Jak se píše pod vedlejším portrétem **Laurenta Sourisseaua** (šéfredaktor) ještě loni byl celoroční výdělek vydávání 5,2 milionu v eurech, nyní od ledna časopis už vynesl 17,3 miliony eur. Komu? O to asi nyní jde...

Viz obr. vpravo ze „**Skicáře Václava Teichmanna**“ v MfDNES z 27. 2. 2015, str. A12.

A nyní Respekt: Jaroslav Formánek napsal dlouhý text na dvě strany časopisu (str. 22-24 - jedna ze stránek je barevná přehlídka témat z obálek CH-H) s podtitulem „**Milovníci legrace na cestě od harakiri k sedmému lednu**“. a hlavním titulkem „**Vy jste Charlie?**“

Z textu jsme vybrali **Citát di tohoto GAGu** a zde ještě kousek pro ty, kteří nemají chuť se vracet k už „prošlému“ tématu. Ostatní, kteří se naopak rádi hrabou v zajímavých událostech souvisejících s naší profesí, a do nekonečna nad nimi mudrují, odkazujeme přímo na text v **Respektu**. Tu je ochutnávka:

„Dva momentálně nejznámější a nejprodávanější humoristické týdeníky ve Francii se až dosud uživily a pokryly své náklady bez cizího kapitálu, státních dotací či reklamy. To znamená z předplatného a prodeje. Jejich úspěch kromě humoru a satiry spočívá i na kvalitní investigativní žurnalistice a kritické reflexi kulturního a mediálního dění ve Francii i ve světě. Už stoletý **Le Canard enchainé** si proto i v době digitálního diktátu může dovolit neuvěřitelný luxus a publikovat svá čísla pouze v tištěné podobě(!). Na jediné webové stránce tohoto týdeníku tak lze už léta

najít pouze vzkaz čtenářům, že redakce je stále přesvědčena o smysluplnosti papíru a inkoustu při šíření humoru a nových informací...“ (Kdo z nás by to nepodepsal?)

Respekt vyzdobil Formánkovu úvahu celou stránkou s obálkami Charlie Hebdo - proti všem!

Jak se tu též uvádí: „Prostor k satirickým štouchancům, ironickým komentářem a karikaturám rozličných ideologických nesmyslů, podvodů, lží, nadutosti, arogance, neřesti a přetvářek se tím pádem oproti „normálním“ médiím zdatelně rozšiřuje... Navíc bez rizika, že bude dotyčný šéfredaktor hned volán na kobereček. Což je další důvod, proč si Charlie Hebdo mohl dovolit otisknout tak provokující karikatury.“ **Dostávají tu přece *co proto* i mnozí jiní...**

Řekli či napsali o Putinovi:

„*Putin* není politický génius, je to velmi průměrný člověk. Jednoduchý důstojník KGB, nic víc. V okamžiku, kdy elita, jež ho obklopuje, pochopí, že je její budoucnost kvůli *Putinově* politice problém, začne podnikat kroky ke změně politiky. Svým způsobem prodá *Putina*, aby se zbavila sankcí. (...) Možná někteří lidé v jeho vnitřním okruhu myslí jako on, ale je to jen několik lidí. Mezi někdejšími vysokými důstojníky KGB, kteří jsou kolem *Putina*, jsou miliardáři a ti dají přednost ochraně svých miliard.(...) Silný vůdce a pasivní populace jsou velmi špatné řešení pro ekonomiku, životní úroveň i ochranu lidských práv. Myslím, že budoucí Rusko může být postaveno jako demokratický stát bez tvrdého politického vůdce. Bez silného prezidentského úřadu.“

Andrej Borisovič Zubov (historik, autor „*Dějin Ruska 20. století*“)

Vlevo:

Putinův fanclub

Vpravo:

Ivo Chadžiev

„Posledním slovem bude historický rozsudek nad premisou, že si *Vladimir Putin* nemůže na Ukrajině dovolit porážku. Kdyby se jím sponzorovaná a vyzbrojená vzbouřenecká skupina dala na ústup, vyslalo by to signál zemím v prstenci kolem Ruska, že Mosk-

va je vojenským tygrem na hliněných nohách. A jestli něčeho, bojí se *Putin* hlavně toho, že by se ho nikdo nebál. (...) Stále je pro něj pohodlnější tvrdit, že na Ukrajině probíhá jen občanský střet, s nímž nemá nic společného. Kdyby přiznal pravdu o invazi nebo jen o vyzbrojování separatistů raketovými systémy, minomety a dalšími zbraněmi, těžko by se mohl veřejně podívat, že jsou na jeho zemi uvaleny sankce. Těžko by je mohl označovat za vrchol všech křivd napáchaných Západem.“

Teodor Marjanovič (komentátor listu Mf DNES)

Vlevo:

Arend van Dam

(Salámová metoda: Krym, Ukrajina, Moldávie, Gruzie...)

Vpravo: **Jiří Novák**

„Jakmile se do funkce vrátil *Putin*, jenž se v pozici prezidenta se Západem rozloučil nesmlouvavou kritikou, bylo jasné,

že se země *zvedne z kolen* a znovu obsadí ztracené pozice. Spektakulární olympiáda v Soči čtrnáct dní ukazovala přívětivé a moderní Rusko, které je *in*. O pár týdnů později, za nadšeného souhlasu drtivé většiny ruské veřejnosti a za frenetické podpory politického a ekonomického establishmentu, Rusko zjednalo historickou spravedlnost a připojilo Krym. Gigantická země na Východě narovнала pokřivenou páteř, ale ocitla se *out*. Většinové společnosti to však nevadí. **Putinova popularita je závratná.** Rusko je silné a ostatní se ho bojí. Tak je to správné. (...) Rusko je nominálně federací, ale ve skutečnosti jde o velmi tuhý

centralizovaný režim. Poté, co byly zkráceny masové protesty proti zfalšovaným prezidentským volbám a vzhledem k tomu, jak strašně se *Putin* bojí toho, co se stalo například *Kaddáfímu*, je Moskva pod silnou kontrolou a nejspíš bude v klidu. K nekontrolovanému a nenadálému výbuchu násilí však může dojít kdekoli v periférii, jejíž problém - z centra neviditelný, ale na místě palčivý - Putin nezvládne ošetřit. Kdo ví, kde se, zatím jako tichá voda, skrývá nový *Stěnka Razin* či *Jemeljan Pugačov*?"

Michal Romancov (politický geograf, FSV UK Praha)

Kresba: **Mkann** (Putin a rubl)

Portréty / A ještě jednou Zeman (a raději bez dlouhých vět)

Díky, přátelé. Ivanka chce na Vánoce péct sedm druhů cukroví.

**Chceš si žít jako prase v žitě?
Buď Zeman.**

moje.TOXICARDS.cz

Kresby: **Jana Matátková** (vlevo), **NOS** (nahore) a **Štěpán Mareš** pro Toxicards (dole)

Zde končíme s portrétováním **Putina** a **Zemana**, dvou významných postav politické scény ve světě a v naší domovině. GAG ovšem s rubrikou nekončí a už na příští straně najdete další námět. Tentokrát ovšem na daleko těžší téma. Dělat si legraci z politků a ještě k tomu takových, kteří si to zaslouží, asi málokomu dělá problémy. Ale zkuste zajímavě portrétovat významnou osobu nesporně charakterní! Zkuste se vtipně vyrovnat s osobou, kterou navíc upálili! A vůbec; jak si asi dokážete poradit s tváří člověka, kterou nikdy nikdo nevyfotografoval? Vše potřebné k úkolu najdete **na další straně!**

Kreslíme Jana Husa - posílejte své portréty a vtipy na Husa a husitství do **GAGu!**

Letos si v Česku (a nejspíš i jinde v Evropě) připomínáme 600. výročí upálení **Mistra Jana Husa - 6. 7. 1415**. Bylo by odsouzeníhodné, kdybychom si na toto téma nevyzkoušeli své schopnosti. Zvlášť proto, že Mistrova podoba je víceméně záhadou. Je u nás zažitě si kazatele představovat v oné sošné podobě, v níž ho národu vztýčil na Staroměstském náměstí sochař **Ladislav Šaloun**. Ovšem dobové prameny hovoří spíš o podsaditém člověku, jehož výška nebyla pro jeho výmluvnou výkonnost na kazatelně nijak podstatná. V každém případě jde spíš o vystihnoutí Husa jako zajímavou (možná ne zrovna přísně historicky pojatou) postavu našich dějin; je možné ho zasadit i do současnosti, byť jen jako historický odkaz. A určitě lze o Husovi hovořit i v docela současném vtipu... Určitě si to někdo neodpustí a pustí se do Husa v podobě jeho filmového představitele **Zdeňka Štěpánka** (**viz foto**) anebo dle známého portrétu od Václava **Brožíka** (**viz malba dole!**)

Pro inspiraci přinášíme na další stránce i jiné pravděpodobné (dobové?) podoby mučedníka *Jana z Husí* a zde také úryvek ze zasvěceného textu. Vhodný pro navození té správné tvůrčí atmosféry!

„Neposlušný heretik“

s historikem Františkem Šmahelem (79) o životě a díle Jana Husa, jeho charismatu a **SMYSLU PRO HUMOR**.

Respekt č. 27-28 / 30. 6. 2014 / rozhovor / autor: Ondřej Nezbeda

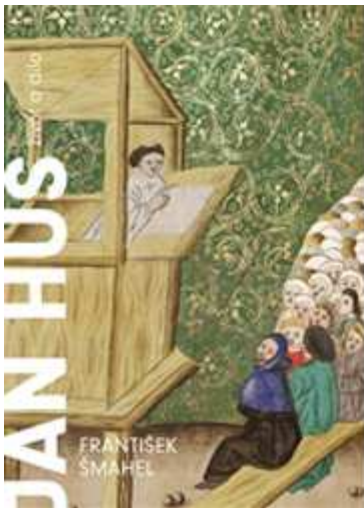

Z textu:

Lze z dobových pramenů vyčíst, jestli měl Jan Hus smysl pro humor?

„Hus rozhodně nebyl škarohlídem, často například žertoval o svém jménu. Když byl mladý, nebyl právě vzorem všech ctností. Hrál šachy, popíjel pivo, jako většina chudých chlapců toužil po dobrém zabezpečení ve službách církve. Neměl dokonce ani námitky proti prodeji odpustek, sám si je v roce 1393 za poslední peníze zakoupil. Jeho život by asi proběhl bez většího vzrušení, kdyby se v roce 1402 nestal kazatelem v Betlémské kapli. (...) Česká kazatelna v Betlémské kapli Husovi přinesla nejen slušné zabezpečení, ale i životní náplň. Byla to kazatelna, kde mohl nejlépe uplatnit své schopnosti. Kdyby neměl osobní charisma, lidé by za ním nechodili. Ve středověku šíření novin, zpráv a informací spočívalo převážně na mluveném slovu. Soudobí kazatelé rádi do svých promluv vkládali

příběhy ze starověku a různé moralistní průpovídky, to však Hus odmítal. Domníval se, že tyto zábavné historky odvádějí pozornost od biblického poselství. Ale z mnoha žalob na Husa víme, že jeho kázání byla plná osobních invektiv a všelijakých narážek na konkrétní události. Právě tyto adresné aktualizace Husovy posluchače přitahovaly, takže při jeho kázáních byla kaple narvána k prasknutí.“

Vlevo: obálka knihy Jan Hus; vpravo dobová kresba upálení v Kostnici

Církev československá husitská:

Mistr **Jan Hus** byl římskokatolický kněz, český středověký náboženský myslitel, reformátor a kazatel. Hus byl, po **Johnu Wycliffovi**, jehož myšlenkami a argumentací byl inspirován, jedním z prvních reformátorů církve, který téměř o jedno století předběhl své následníky - reformátory **Luthera**, **Kalvína** a **Zwinglima**.

600. výročí M. J. Husa

nebudeme připomínat jen 6. července jako každý rok, ale po celý tento rok, na mnoha místech a nejrůznějšími způsoby. A nebudeme ho připomínat jen v Církvi československé husitské, jak bývá též zvykem, ale tento rok se zapojí více téměř všechny církve, média, ale i nejrůznější instituce – muzea, knihovny, ale i obce, města, kraje, stát i občanské spolky. Vznikají nové výstavy, vychází nové publikace, uskuteční se několik konferencí, proběhne řada koncertů, budou zveřejněna nová díla – hudební i výtvarná...

M. J. Hus, ať již jakkoliv, rezonuje v mnohých, a to nejen v naší zemi, ale i v zahraničí. Dokladem toho byl i zájem mladých o *workshop* o M. J. Husovi, zachycený v článku o besedě s biskupem Radovským během Evropských dnů důvěry – setkání Taize v Praze v poslední dny minulého roku 2014.

dě s biskupem Radovským během Evropských dnů důvěry – setkání Taize v Praze v poslední dny minulého roku 2014.

V zachovaných portrétech (na 3 obrázcích) převládá výraz silně asketický. A pokud jde o kompozici, tak většinou jde o profil tváře zachycené z levé strany

Mistr Jan Hus: „Zlořečený ten, kterýž pro skývu chleba opustí pravdu.“

Třiasedmdesátiletý Vladimír Renčín s pravidelným kreslením vtipů kvůli těžké nemoci přestal. Nyní vydává k šestistému výročí upálení Jana Husa knihu s příznačným názvem: *Husité, husáci a my*.

V rozhovoru pro páteční vydání týdeníku **TÉMA** Renčín mimo jiné popisuje, s kým z politiků měl kvůli humoru největší problémy.

Kdy jste se kvůli karikatuře bál nejvíc?

Nevím, jestli bál, ale s velkým napětím jsem čekal na reakci komunistů, když vyšla moje první kresba v americkém týdeníku Time. To bylo tehdy něco docela neobvyklého.

Nakreslil jste si někdy Gustáva Husáka cvičně už za jeho prezidentování?

Ne a ani si nevzpomínám, že by to někdo dělal. Možná soukromě, ale sám bych to asi považoval za plýtvání papírem.

Jak by asi vypadalo setkání Husa s Husákem?

Když jsem připravoval knihu *Husité, husáci a my*, několikrát mě přitom napadlo, co by si asi Hus s Husákem říkali. Kněz se pro komunisty naprosto účelově stal jakýmsi

archetypem revolucionáře. Dokonce jsem kdysi četl o jeho neuvěřitelném srovnání se lvem salónů Juliem Fučíkem. Nejspíš by ale jako nenapravitelný kverulant skončil ve vězení, podobně jako třeba kdysi Václav Havel, ale do Kostnice – ono by to bylo spíš opačným směrem - by ho Husák určitě poslal s radostí, o tom jsem přesvědčen. Ovšem jinak třeba od takového Jana Žižky ke Klementu Gottwaldovi překvapivě mentálně moc daleko není.

Měl jste někdy opletačky vyložené kvůli humoru?

Kupodivu skoro největší „opletačky“ jsem měl s Václavem Klausem, který si vzal několik mých kreseb dost osobně, ačkoli „osobní“ snad byla jen ta s textem „Češi, nekradte nám tady pera.“

Foto: **Jiří Hruboň**

Autor rozhovoru: **Lukáš Kašpar**

Zdroj: http://kultura.idnes.cz/vladimir-rencin-rozhovor-0yn-/vytvarne-umeni.aspx?c=A150219_133243_vytvarne-umeni_spm

A pozor, teď přijde to hlavní! Chcete se pobavit?

Pokud se chcete dostat k **největšímu fóru** celého rozhovoru s Renčínem, klikněte si na uvedenou adresu i-DNESu: najdete tam neuvěřitelnou věc: opět si tam pletou *Jiránek* s *Renčínem*! Tohle se dělo tak v půlce 60. let, kdy se ještě autoři kresebně neusadili... **A už zase: Místo na tento rozhovor s Renčínem** totiž hned pod článkem lákají **na čerstvý rozhovor s mrtvým Jiránekem!** **A ani po mém upozornění na chybu to na i-Dnesu neopravili...**

TÉMA

**Týdeník Téma
Vychází v pátek**

Celý rozhovor s **Vladimírem Jiránekem** si můžete přečíst v pátečním vydání týdeníku **TÉMA**.

V této zemi, co pamatujeme, vždycky platilo číslo 20. Českou historii prostě opanovala dvacítká. Dvacet let trvala první Československá republika, dvacet let uběhlo od „vítězného“ února 1948 do srpnové okupace 1968. A dalších dvacet let 1969 - 1989 jsme úpěli pod Husákem. Když jsme před pěti lety bilancovali dvě desetky let existence České unie karikaturistů, připadala nám ta dvacítká jako normální, prostě obvyklá. Ale 25 let? Může vůbec něco v Česku trvat čtvrt století? Není to od ČUK

jaksi nepatřičné?

Když jsme uprostřed horečnatého společenského vývoje z kraje roku 1990 zakládali první svobodný spolek karikaturistů v této zemi, nedohlédli jsme zdaleka tak dopředu. Více jsme se otáčeli dozadu, ohlíželi se za tím, co jsme znali, ale co bylo podle dlouholetých zkušeností naprosto špatně. Kreslený humor nebyl v moci jeho tvůrců, nýbrž v rukou totalitní moci. Vydávala jediný satirický časopis v ČR a po obě výše zmíněná dvacetiletí bděla nad veškerými médii.

Rovněž umělci měli nikoliv své, ale „jejich“ hudební, spisovatelské, filmové, divadelní či výtvarné svazy. Ten poslední už měl v pozdních 80. letech i svůj „kruh karikaturistů“, v čele se soudruhy z *Dikobrazu*. A když jsme na počátku roku 1990 vešli do budovy pražského Mánesu poprvé hlavním vchodem, naší myšlenkou bylo vytvořit vlastní, dobrovolný a zároveň všem autorům otevřený umělecký svaz. Spolek, který by sdružoval všechny tvůrčí skupiny a individuality do jedné unie a byl jim ku pomoci. Aby nesloužil nikomu jinému než karikaturistům, hájil jejich tvůrčí

svobodu, autorská práva... a samosebou i byl jakýmsi domácím zastřešením rozmanitého dění v tvorbě, kterou někdo řadí do žánru výtvarného, ale jiný spíš mezi žánry novinové.

Tehdy bylo publikujících kreslířů vtipů kolem dvou set; skoro všichni se do nového svazu přihlásili a asi sto padesát jich do ČUK vstoupilo. Byli mezi nimi ti nejznámější jako Renčín, Jiránek, Vyčítal, Pálka, Barták a Neprakta a to dávalo našemu spolku na startu dobré jméno a solidní základ. Byť se postupně naše ideální představy o činnosti klubové, výstavní a vydavatelské srazily se skutečností, přesto se nám v prvních letech ve vedení dařilo zprostředkovávat autorům neobyčejnou sumu publikačních možností. Počátkem 90. let dokonce v „našich“ časopisech Škrt a Kuk, kte-

rým Josef „Kobra“ Kučera vdechl život v rámci vydavatelství Novinář. V době, kdy nebyl internet a nezdálo se nám ani o mobilech, plnili jsme funkci komunikačního centra. Účty za telefony a poštovní známky nebyly malé. Spolu s popřevratovým rozmachem „Salonů kresleného humoru“ v Malostranské besedě se velmi rozšířily i české přeshraniční styky v rámci Světové federace cartoonistických organizací /FECO/ kam jsme přispěli, za vedení prvního předsedy ČUK Miroslava Bartáka a pak Břetislava Kovaříka, pořádáním mezinárodních bienále kresleného humoru v Pisku a v Hradci Králové. Tyto festivaly na naši půdu přivedly i fyzicky nejvýznamnější karikaturisty Evropy, ať už do soutěžních porot anebo jako hosty - laureáty námi tu udílených cen. ČUK se stala významným servisem díky přeposílání propozic ze zahraničí svým členům a jejich informování o světě i domácích výstavách prostřednictvím pravidelně vycházejících bulletinů GEK.

Při bilancování prvních 20 let v roce 2010 jsme samozřejmě tušili, že se dost mění mediální situace v zemi. Pro publikování vtipných kreseb viditelně k horšimu. S tím související počet aktivních karikaturistů v členstvu unie klesal. Dokonce rychleji než stoupal jejich průměrný věk. Rekonstrukce budov Malostranské Besedy i Mánesa měly naprosto stejný, pro ČUK katastrofický důsledek: pravidelné výstavy kreslených vtipů už se novým pronajimatelům nezdály pro publikum dost přitažlivé. Tak mizely tradiční a pravidelné příležitosti společenského a užitečného setkávání autorů humoru.

Jak stojí v úvodu: dvacet let je v zemi zaběhnutá perioda, po níž něco musí skončit a něco nového začínat. Proto si nyní toto už 25. výročí vzniku České unie karikaturistů spíš udiveně připomínáme a neslavíme. Věříme, že další čtvrtina století, kterou právě začínáme, bude ve znamení nových příležitostí. Tím nemyslíme jen rozsáhlejší publikování prací našich autorů, ale také výrazněji formulovanou poptávku společnosti po chytré satíře a vytvarně kvalitním humoru ve veřejnosti. Pár let přece čteme a slýcháváme, jak kdekdo volá po lepší a častější zábavě všude kolem.

A netušíme, proč by zrovna kreslený humor neměl být na tuto potřebu správnou odpovědí. Ihned srozumitelnou, pádnou a - vtipnou! Někdy to umíme i beze slov... V zemi, která dala svým obyvatelům lidově srozumitelné dílo Josefa Lady, Ondřeje Sekory, Neprakty, Vladimíra Renčina či Pavla Kantorka, by bylo hodně pošetilé nevěřit, že tito Mistři české karikatury už zde nikdy nenajdou své následníky.

25. narozeniny zastihly Českou unii karikaturistů s proměněným a omlazeným předsednictvem a novým předsedou Radovanem Rakusem. Řadu úkolů, které jsme si uložili před čtvrt stoletím jsme si už mohli odškrtnout jako splněné. Spousta dalších plánů a nápadů, které jsme si tehdy vytýčili, se ukázala jako nereálná.

Ale vraťme se k začátku tohoto textu, k mé úvaze o dvacetiletých etapách vývoje. Zkusme se na to podívat právě tak... jsme totiž zároveň v pátém roku, tedy stále ještě na počátku onoho druhého dvacetiletí existence našeho spolku karikaturistů. A můžeme proto pro veselý žánr i pro jeho autory - potažmo pak pro naše publikum - lecos udělat.

Můžeme pronikat různými způsoby na internet s kvalitními vtipy, vytlačit odsud ty neumětelské. Můžeme se nabízet jako ti nejnápaditější a tudíž nejpovolanější autoři reklam. Můžeme na tento žánr upozornit jako rychloportrétisté v televizi. Musíme však při tom stále usilovat o návrat rubrik kreslených vtipů do novin a časopisů.

Stejně tak můžeme pokračovat i v tom, co je nám nejvlastnější: „Vystavovat, vystavovat a vystavovat“. Březnovou výstavu v Novoměstské radnici k 25 letům existence ČUK na příjemné téma „Praha“, k níž patří i vydařený katalog, neberme tedy jako závěr jedné bohaté éry. Ale jako začátek té nové, neméně úspěšné...

Ivan Hanousek, ČUK a GAG v pátek 13. (února 2015)

Archivní snímky ze zakládající valné hromady České unie karikaturistů v březnu 1990 ukazují **dvakrát dvě osoby**, které stanuly v jejím čele. Nahoře první předseda **Miroslav Barták** s místopředsedou **Vladimírem Jiránkem**. Dole je druhý místopředseda **Jan Vyčítal** s tajemníkem **Ivanem Hanouskem**. Snímků druhého tajemníka **Kobry** najdete v tomto čísle několik. Tohoto výročí se „o fous“ nedožil.

HANOUSEK

Malostranská beseda

Program ustavující valné hromady ČUK /10.3.1990 - 13 hod./

1. Přivítání - Jan Vyčítal jako předseda přípravného výboru České unie karikaturistů přivítá přítomné a uvede tajemníka přípr.výboru ČUK Ivana Hanouseka
2. Program valné hromady - Ivan Hanousek jako taj.př.vyb. přečte program valné hromady a upozorní na některé proced. zásady /diskusní přísp. - přihlášky; jmenuje zapisovatele J.Dostála; jmenuje ho zároveň s B.Kovaříkem do návrhové komise /resp. i volební komise/ Vyzve k zápisu všech do prezenční listiny! Uvede J. Kučera.
3. Programové prohlášení - Josef K. Kučera /zpráva o stavu karikatury/
4. Fakta o valné hromadě - Ivan Hanousek /počty přítomných, omluvených a celkem přihlášených, kolik se vybralo na dobrov. příd./
5. Stanovy ČUK s komentářem - Ivan Hanousek /+ KUK a GAG + ediční čin.
6. Zpráva o zakládajícím sjezdu UVU - Josef Kučera /+ projev tam/
7. Zpráva o prvních jednáních rady UVU - Miroslav Barták
- ~~8.~~ ----- p ř e s t á v k a -----
8. Kandidátní listina výboru ČUK - Jan Vyčítal, předs.př.vyb. + kontrolní komise
9. Okruhy činnosti ČUK - pracovní skupiny - ekonomové, právníci, tiskaři at se přihlásí k práci v skup. Ivan Hanousek
10. Diskuse ke stanovám, programu /návrhy k činnosti/, kandidátce, prac.skupinám, zpráva o FECO /Burianová/ - řídí, Josef Kučera ^{zpráva Borka + Dvořák /Vyčítal/} _{Kučera, Křehov, J. Hanousek /kopie/}
11. Návrh o výši příspěvků - ročních členských 240 P, 120 A -
- přednese Ivan Hanousek, dáme hlasovat
12. Volby předsednictva a kontrolní komise - Josef Kučera
13. Jmenování vedoucích pracovních skupin /+ přihlášených členů?/
Miroslav Barták
14. Inform servis - Ivan Hanousek + další? /Budapest, Taylor atp./ _{OCENĚNÍ SPOLKOVITELŮ DO TYDNE}
15. Schválení závěrečného usnesení: přečte B.Kovařík - hlasování
16. Ukončení valné hromady, poděkování za účast a práci - M.Barták

Vzápětí se ještě sejde předsednictvo s ved.prac.skup. a předs. kontrol. komise ČUK a zřídí nejbližší kroky a termín násl.porady.

Další z písemností (z předpočítačové doby) zachovaných v archivu GAGu pro historii. Přes hektičnost doby jsme dokázali v téměř zázračně krátké době realizovat až neuvěřitelně přesný plán vedoucí k vzniku spolku včetně málem dokonalých stanov, zvolit kvalitní osoby do vedení spolku, nabídnout členům hodnotný program činnosti ozdobený možností publikovat v „našich“ časopisech... A položit tak základní kámen k dalšímu čtvrtstoletí úspěšné činnosti samosprávné České unii karikaturistů.

Průnik železnou oponou na námět z *Dikobrazu*

Vlastně to byla hodně nudná **zábava**. Časopis *Dikobraz* se sice označoval za **humoristický**, ale ty bídné pokusy o **legraci**, které propustila komunistická cenzura, měly k **humoru** daleko. **Vladimír Kříž** ale v *Dikobrazu* narazil na článek o podivném trpasličím státě na západě Austrálie. (...) Podnikavý farmář udělal ze svých příbuzných hrabata a rytíře a začal tisknout vlastní známky a vlastní peníze. Kříže článek zaujal, rozhodl se, že knížeti napíše. (...) Knížectví propagoval, jak mohl. Vládce *Leonard* mu poslal dekret, kterým ho jmenoval honorárním konzulem a pověřil diplomatickým zastupováním státu *Hutt River* v Československu. (...) Dopis, který 13. 11. 1978 došel do Černínského paláce, však k uznání malého státečku nepřispěl. (...) Honorární konzul stejně už přemýšlel, jak opustit zemi, která mu zakazovala cestovat. Vzpomněl si na jeden z dopisů huttriverského knížete. Psal mu, že má právo vystavovat cestovní doklady. Proč je tedy nevystavit sobě a své ženě? (...) Když se obrátil na výrobce razítek, neuspěl; dostal odpověď: „Nemůžeme vám bohužel zhotovit Vámi objednané kulaté razítko, protože Vaše objednávka není opatřena kulatým razítkem.“

(...) Bylo 15. 8. 1984. To ráno Kříž bezvadně vydrhl škodovku a značku CS za zadním okýnkem nahradil vlajčkou huttriverského knížectví. (...) Závora se zvedla. Z budovy vyšlo několik rumunských vojáků a salutovali. (...) Na jugoslávské hranici se cesta zadrhla. Voják ho vyprovodil k autu a přikázal, aby se otočili. (...) Auto se v prudké zatáčce převrátilo a skončilo v kukuřičném poli. Vylezli zadním okénkem ven. (...) Jugoslávci je opravdu nevydali. Byli odsouzeni na dvacet dnů do vězení a pak se dostali do Rakouska, odkud chtěli emigrovat za oceán.

Luděk Navara: „Knížectví Hutt River“ MfDNESplus, 29. 1. 2015, str. 2

Kresba: **Miroslav Lid'ák (Had'ák)**

Zemanova spřízněnost s Putinem? Jeho výroky souzní s ruskou propagandou...

Hodit vše do jednoho pytle, jak to učinil Zeman, je argumentace nesprávná. Tento typ argumentace je však prezidentovou silnou stránkou. Není intelektuál, ale je schopný demagog a umí prefabrikovat své výroky pro bulvár. Dokáže oslovit jednodušší publikum, zavalit je ráboby moudrostmi kombinovanými s nízkými **vtípkami**, jimž říká **bonmoty** (...) Coby protagonista evropské prokemelské páté kolony vnímá intelektuály jako ideologické nepřátele. Tvrdí, že stojí vlevo, ale v postoji k ruské krizi salutuje po boku ultrakonzervativců. (...) Putinovo Rusko je protiliberální, brutálně kapitalistické, autoritativní, omezeně klerikální: zkrátka je všechno, jen ne levicové. U nás je podporují zastydlí komunisté bez schopnosti ideové orientace a extrémní pravičáci. Ve světě také - podivná společnost pro levicového politika...

Vladimír Kučera: „Hradní fascinace intelektuály“; MfDNES; 9. 2. 2015; str. A14

Historik **Andrej B. Zubov** přednáší v Moskvě studentům a píše pro list *Novaja Gazeta* - Jak byste vlastně charakterizoval člověka sovětského?

“Jako člověka, který nemá politické, sociální hodnoty. Žije jako ve vězení. Je pro něj nezbytné přežít a pro přežití udělat cokoliv. Ekonomické aktivity, obchod, to je mimo jeho zájem. Dává přednost výdělku od státu, nemusí být vysoký, ale není ani za moc práce. V sovětských

časech jsme měli takový **vtip**, že stát předstírá, že nás platí, a my předstíráme, že pro něj pracujeme. Budoucnost země není jeho problém. Je to problém lídra, kterého následuje. V nic nevěří, ani v boha, ani v lidi. Je to člověk, kterého vyprodukoval totalitní režim pro pohodlnější život v rámci totalitního režimu (...) Nyní vidíme velmi silnou recidivu sovětského myšlení. Ale myslím, že po současné krizi systému uvidíme smrt člověka sovětského a obnovu člověka ruského.”

Iveta Polochová: „*Homo sovieticus stále přežívá*“; MfDNES 10. 2. 2015, str. A6

Padesát odstínů nahloplé limonády

Smrtelně vážných *Padesát odstínů šedi* není **komedie**, s výjimkou úvodu, kdy se studentka seznamuje s miliardárem pomocí trapasů ve stylu tří sudiček, *Ošklivky Betty*, *Bridget Jonesové* a novicky světa módy z filmu *Ďábel nosí Pradu*. Jenže **legrace** brzy skončí, nemotorná naivka totiž muže velkého světa upoutá svou dychtivostí, panenstvím chráněným až do promoce a otázkami typu „*Nemáte přece jen lepší srdce, než se o vás říká?*“ To je věta, po níž normální mužský prchá a normální čtenář odloží knihu. V kině, znásobena naléhavostí špatných herců, zní ještě křiklavěji. (...) Filmařsky je výsledek konvenční až běda, kýčovitě postavený i vyprávěný. Když ona předstírá rozechvění, nevěří se ani dešti, který ji zchladí. Když on vypne svalstvo a praví: „*Měj se zlato*“, kino řičí **smíchy**. (...) Hraje se zkrátka obyčejná limonáda s rekvizitami ze sexshopu a s přidanou hodnotou nezamýšlené **parodie**.

Mirka Spáčilová: „*Parádní parodie...*“; MfDNES z 13. 2. 2015, Str. A10

S nadhledem stírá kýče, utahuje si ze sluníčkovitosti

Druhá deska tlustého protivy Kapitána Dema se jmenuje „*Okamžitě odejdi do svého pokoje a vrať se, až budeš normální*“. Víc a **zábavněji** za uši česká (nejen) hudební scéna dlouho nedostala. Už před dvěma lety dal hyperaktivní hudebník Jiří Burian na albu *Demolice* průchod frustracím z tuzemských nešvarů. (...) To, že se Demo na desce nebojí být pro posluchače občas nepříjemný a pořádně **jízlivý**, z ní dělá něco víc než zhudebněnou sbírku **vtipů**. „*Jsem hrdej, že jsem Čech, jak na svý chlupy na zádech. Jsem hrdej na své rejoyicy, jako Rumcajs na vousy*,” zpívá Kapitán Demo na desce, na níž sice nevyrostl v *Nohavicu*, ale **humor** dělá často nevybíravě, vždy s přesnou **pointou**.

Honza Vedral: „*Kapitán Demo vyrostl*“; MfDNES, 15. 2. 2015, str. A3

800 stran + 1200 stran vysvětlivek?

I když *Mein Kampf* v Německu vydávají historici s řádným komentářem, budí to kontroverze. Teoreticky by to mohlo stačit. Vydát knihu, (...) kterou měla svého času doma takřka každá německá rodina, tak jak to navrhuje v jednom ze svých **vtipů satirický magazín Titanic**: ke každému druhému slovu doplnit číselnou ikonu odkazující na odborný, vědecký a všeříkající komentář pod čarou: *Blbost*. Jenže prakticky je čas vyrovnat se s minulostí se vším všudy. Myslí si to bavorský *Institut pro výzkum dějin*. (...) Chtějí vytvořit unikátní vydání, v němž dají *Hitlerovy* jednotlivé výroky do souvislostí s tehdejší dobou. Vysvětlí větu za větou. A to nejen slovem **Blbost**, jak to navrhuje **satirický magazín Titanic** (**viz obr. - obálka jednoho staršího čísla časopisu**).

Lucie Suchá: „*Němci vydají Mein Kampf...*“, MfDNES, 26. 2. 2015, str. A10

Asterix - sídliště bohů

Dospělé rozptýlí **vtipné** reklamy zdobící antickou arénu či vzpoura otroků, která má umoloušaně odborářský charakter: Chceme tři jídla denně plus svobodu. Komunální **satira** o zvyšování cen s přílivem římských osídlenců či o byrokracii přidělového systému už jiskru ztrácí, pouze udržuje ráz **humoru**.

Mirka Spáčilová: „*Ani první, ani poslední... prostě Asterix*“, MfDNES 6. 3. 2015, str. A10

Časopisy / *Fenamizah* (Turecko) - šéfredaktorem je Azíz! / *Nebelspalter...*

Překvapen jsem ani nebyl tím, když mi známý společník porotců *Nasredína Hodži* a oceněných karikaturistů po Istanbulu **Azíz Yavuzdogan** poslal opravu - že Chiefeditorem časopisu *Fenamizah* není v GAGu uvedený *Sabahudin Hadzialic*, ale on. Zatím jsme to při každé zmínce o istanbulském e-časopise věnovaném z 90 procent umění cartoons také tak uváděli. Omyl vznikl tak, že jsem při závěrečné revizi posledního textu ještě chtěl ověřit všechny údaje o magazínu a klepl jsem ve vyhledávači **Google** - a ten mi tu na prvním místě nabídl toto:

[FenaMizah](http://www.fenamizah.com/)

www.fenamizah.com/

Maxminus Humor Magazine Chief Editor: **Sabahudin Hadzialic**. ... Aydin Üniversitesi Grafik Tasarım 2. sınıf öğrencisi olan Melek Durmuş *fenamizah*'ta çiziyor.

Pomyslel jsem si, že jde o nějaké nové změny, že si Azíz asi na to najmul nějakého novináře a vrazil jsem to do GAGu, který vzápětí vyšel. Co mne překvapilo - a to docela mile - když z Turecka takřka obratem přešla oprava, oskenovaný výtisk e-GAGu se zaškrtnutým chybným jménem (**viz níže!**) Koho by nepotěšilo, že máme tak pozorné čtenáře i kousek od Bosporu!

Časopisy pro cartoons / *New Scorpion* - *Fenamizah* - *Karika* - *Artefacto*

Málem půl desítky všelikých e-magů věnovaných kreslenému humoru a jeho autorům chodí pravidelně do redakce e-GAGu. Jeden z nich, turecký *Fenamizah* (viz obálka vlevo!) je skutečný humoristický časopis (Chief Editor: **Sabahudin Hadzialic**), předkládaný širšímu okruhu diváků a čtenářů. Vtipy beze slov jsou zde na 88 stránkách od řady známých světových autorů. Další e-magazíny jsou už více odborně zaměřené. Nej-fajnovější grafickou podobou a i pro Evropany určitě nejzajímavější obsah má peruánský *ArteFacto* vydávaný v Limě **Omarem Zevallosem**, který se však víc věnuje „uměleckému“ výtvarnému humoru v ilustraci, animovanému filmu a humorným komiksům na celém americkém kontinentu (má 20 stran ležatého formátu). Právě vyšlo (7. února) číslo 65 (obálka dole vlevo!). Jsou v něm reakce kreslířů na pařížský teror (třeba plačící *Charlie Brown* z *Peanuts*) a představuje se zde kubánský cartoonista *René de la Nuez*.

Bližší amatérskému výrazu grafické tváře e-GAGu (nikoliv obsahu - ten je u nás profesionální!) jsou jiné dva e-časopisy. Oba se stále drží podoby,

Takže magazín *Fenamizah* jsme hned po vzniku avízovali a také párkrát jeho (nikoli *Maxminuse!*) čísla stručně čtenářům představovali v této rubrice „Časopisy“. Činíme tak i nyní:

Už 37. číslo měsíčníku má opět 88 stránek formátu (nejspíš A4 - na obrazovce se to dost těžko pozná) na výšku, jak vidíte vedle. Obálka upozorňuje na už tři ročníky „Feny“, které lze na webu studovat (2012, 2013, 2014). Zprvu se magazín tváří jako víceméně normální humoristický časopis, jsou tu texty i kresby. Ty posléze zcela převáží a drobné texty jsou asi jen anekdoty na doplnění - jádro obsahu tvoří kreslené vtipy různého druhu i kvality, z části tureckých karikaturistů, ale většinou se časopis drží svého nadtitulku: **International humor magazine** - většina obrázků je ze zahraničí. Z české republiky jich je ovšem přes opakované upozornění na takovou možnost minimum - v tomto čísle je ČR zastoupena **Pavlem Rychtaříkem**, jemuž **Azíz** věnoval celou stránku č. 28 se 3 jeho vtipy. Jeden z nich, hodný jistě otištění v černočerném *Sorry*, najdete na **příští straně**. Mít celou stránku se tu ovšem občas podaří více autorům, nejen klasikům, jako je **Erdogan Basol** (jeho vtip má pro sebe celou stránku 15). Po-
kud si březnové číslo projdete, najdete také celou stranu kreseb **Aleksandra Blatnika** anebo obvyklou rubriku věnovanou velkým postavám světového výtvarného humoru - a v ní američ-

Předplatitelé e-GAGu si vzpomenou, že jsme tu svého času (po mém návratu z Istanbulu) recenzovali pár knížek a mezi nimi dvě, které **Azíz Yavuzdogan** vydal (hraje si ve svých kresbách už léta se známými grafickými symboly pro muže a ženu: kolečkem s křížkem a kolečkem se šipkou).

kého karikaturistu známého jako **VIP** (*Virgil Partch*) - před lety jsme takto v GAGu též představovali hvězdy cartoons a VIP byl mezi nimi. Tuto (přece jen širšímu publiku určenou) **Fenu** spojuje se specializovanými e-GAGem, *Yeni Akrepem* nebo *Karikou* přehled propozic mezinárodních soutěží karikaturistů na příští období (celé čtyři stránky 74 - 77). Na konci časopisu lze najít i stránku plnou odkazů na různé *cartoon website* - včetně ČUKu, pak na sešity *Partie Dobrého Humoru* Poláka *Sadurského*, a dvě stránky věnované o-

bálkám časopisů *Forum* plus *New Scorpion*. Zadní stranu obálky věnuje redakce *Mezinárodnímu dni žen* (8. 3.). Ještě: časopis je psán v turečtině, ale vtipy jsou často beze slov.

Už mimo magazin, ale na jeho webu najdete i nabídku speciálních alb vtipů na téma *Vánoce*, *Kypr* či *Fotbal*. Plus nabídku prvních čísel starých tureckých humoristických časopisů; **to vše na:**

http://issuu.com/fenamizah_e-magazine

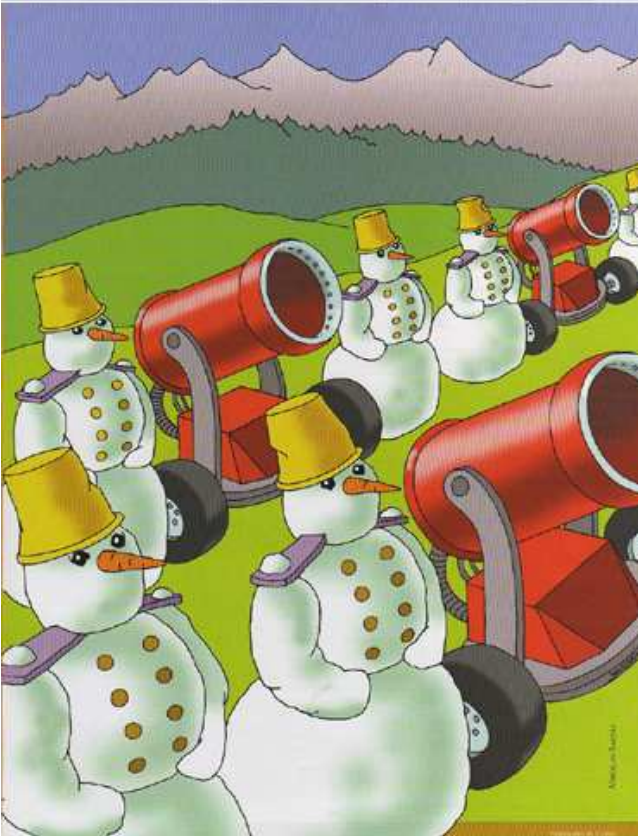
(han)

Nebelspalter č. 2 (únor 2015)

Dva naši stálí zástupci ve slavném časopise *Nebelspalter* se tu prezentují každý po svém způsobu. **Jan Tomaschoff** se svým kvartetem aktuálních vtipů se slovy (samosebou německými) většinou v oblačích. Jsou tu pod zavedeným názvem *Tomaschoffs Seitenblicke* a patří do stránek redigovaných jako "*Welt*". Jeden z obrázků, který reaguje na ruskou agresi proti Ukrajině jsme vybrali. Na pomníku uprostřed hrobů na zdecimovaném území stojí psáno: **Obětem klidu zbraní.**

Miroslav Barták svým celostránkovým vtipem otvírá hlavní téma čísla - **150 let zimní turistiky ve Švýcarsku**. Od strany 26 do strany 35 se nachází dalších sedmáct fórů, převážně od Švýcarů. Ti tématu musí rozumět nejlépe - však ho v měsíčníku (a před tím i týdeníku) provětrávají zimu co zimu. Ale **Barták** tu stejně - aspoň z mého pohledu kraluje - vždyť i u nás známe zasněžené horské svahy už jen díky armádě sněhuláků vyzbrojených sněžnými děly napájenými z nebohých horských vodních zdrojů. Přes nesmyslně silnou spotřebu elektřiny je v zimě televize plná bědování vlekařů. Pokud tyto ubohé zbohatlíky nedokáže z českých hor vyhnat Krakonoš či Rampušák, měl by to přece umět mnohem starší ekopán Alp! Začátek sešitu je věnován aktuální pařížské události; na dvoustraně s černou páskou je pod titulkem **Echo našich karikaturistů** 16 kreseb známých autorů (mj. *Wegmann*, *Kamensky*, *Pohleová*). (**Gmen**)

33 karikaturistů usiluje o Novinářskou cenu

Nečekané, ale o to milejší překvapení! Čím méně výtvarných vtipů a karikatur vidíme v novinách, tím více autorů se zúčastnilo **Česko-Slovenské Novinářské ceny** v kategorii kresleného humoru za minulý rok 2014. Podle pořadatelů z **Nadace Open Society Fund Praha** je kreslířů **33** z celkem 290 autorů soutěží v celkem 11 kategoriích (a více než čtyř set příspěvků). Všechny vítěze a vítězky organizátor slavnostně vyhlásí **28. dubna 2015** v Praze. Vítěz v každé kategorii získává odměnu ve výši 20 000 Kč. Připomínáme, že posledním vítězem „naší“ kategorie byl za vtipy v roce 2013 vyhlášen **Vladimír Renčín** (ČR).

Mediálním partnerem jsou **ČeskéNoviny.cz**. Podrobnosti najdete na www.novinarskacena.cz a www.novinarskacena.sk. Podrobnější informace poskytne **Lucie Lašíková**, Nadace Open Society Fund Praha; tel: 721 746 273 / e-mail: lucie.lastikova@osf.cz.

ADDAMSOVA RODINA

HUDEBNÍ DIVADLO KARLÍN OVLÁDLA MORBIDNÍ RODINKA

The Addams Family je především skvělou podivnou. Na výpravě se nesetřilo a některé kouzly hraničí až s kouzelníckými výstupy. Muzikál podle americké předlohy Marshalla Brickmana a Andrew Lippy překladem neutrpěl. Humor se nevytratil a povedlo se i obsazení. Činoherec Jaromír Dulava jako Gomez překvapuje pěveckým výkonem, zpěvačka Lucie Bílá v roli Morticie zase skvělou figurou, kterou předvádí při tanci. Zpěvák Václav Noid Bárta neměl tentokrát práci s učením textu,

zato se pro roli slaby Lurcha musel naučit chodit na chůdách. Představení v režii Antonína Procházky šlape jako hodinky a divákovi bavi. Chybí jen výrazná píseň, která by obstála sama o sobě a divák si ji mohl broukat cestou z divadla.

The Addams Family, Hudební divadlo Karlín, 1. a 20.- 22. února, režie: Antonín Procházka, hraji: Lucie Bílá, Daniela Šinkorová, Jaromír Dulava, Jiří Korn, Václav Kopta a další

Za Chasem Addamsem do Karlína

Jak píše revue **City** a ilustruje to snímky (**viz výše**) „Hudební divadlo Karlín ovládla morbidní rodinka“. Humor se nevytratil a vyvedlo se prý i obsazení (*Morticii zpívá **Lucie Bílá***). Co se však vytratilo, je jméno autora celé té věci, nápadu i vzhledu postav - tím je americký cartoonista **Chas Addams**. Tak už to bývá, všelijaký dramatik, autor hudby či herecký nebo zpěvácký řemeslník je slavný - a skutečný umělec u kritiky a diváků ostrouhá! ®

Za Slívou na Moravu...

V Kalasové galerii Pex v městě **Letovice**, Pražská ulice 70 zahájí **Jiří Slíva** výstavu grafiky „**Víno, káva a jazz**“ v pátek 27. 3. 2015 v 18 hodin. Výstava potrvá do 22. 4. 2015 a otevřeno má: Út – Pá 11 – 18 | So 9 – 13 | Ne 14 – 18 h. Chcete znát více? Tak se mrkněte na adresu www.galeriepex.cz (g)

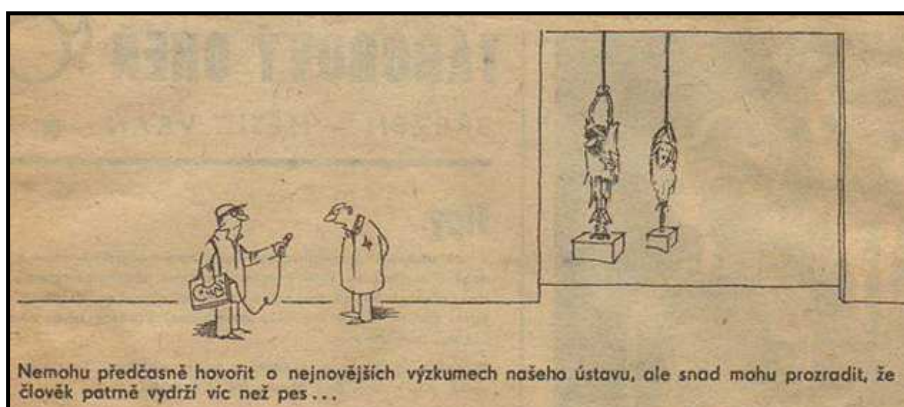
Karel Klos a Luboš Pospíšil (*Poklop*) vystavují v pražském restauraci Fantomas

V sobotu 21. února 2015 jsme se sešli s Karolkem v půl desáté v restauraci Fantomas. Je to kousek od stanice Bulovka, šikmá ulice Davidkova 3. Již před restaurací chodce upoutají dva Klosovy billboardy. Další zajímavostí jsou svítivé malované panely obtočené okolo dvou sloupů. Protože v restauraci již viselo 17 stávajících obrázků od K. K. v rámech, tak jsme zvolili systém zavěšování obrázků na provázky pomocí „košilek“, ve kterých byly obrázky nastrkány. Celkem se tímto způsobem podařilo umístit 50 nových barevných i černobílých kreseb. Ve tři hodiny začala vernisáž. Pro zhruba 40 lidí pronesl úvodní slovo Radovan Rakus, dále zahrál a zazpíval Luboš Pospíšil a výstava byla zahájena. Mně osobně se Karolkovy obrázky velmi líbí, jsou perfektně nakreslené, mají výborný, čitelný text a hlavně jsou to vtipné nápady. O jejich barevnosti ani nemluvě. Opravdu vydařená výstava dvojice **Poklop**. (P. Hanák)

Vše o Renčínovi z krabice od bot

„Krabice od bot Vladimíra Renčina“ je název knihy, kterou dal dohromady Jan Boněk (jinak autor historických knih). Vydal ji už v roce 2013 nakladatel „Eminent“ v podobě vázané o 152 stranách středního formátu 17,2 x 24,5 cm. Vydavatel ji anoncuje takto: „Krabice od bot je o tom, jak v náručí matky přežil v krytu bombardování Drážďan, o postavách, které ho provázely životem, a také o jeho osudové ženě, která se stala vzorem legendární Marie. Pokud jeho kresby máte rádi, po přečtení této knihy je budete mít ještě raději.“ Knihu, o jejíž existenci jsme v GAGu nevěděli, budeme recenzovat až ve chvíli, kdy se nám dostane do drápů.

Zatím víme jen to, že: „knihy, kterou (ne)držíte v ruce, je výsledkem výběru myšlenek, postřehů, ale i vzpomínání, které během mnoha let Vladimír Renčina napsal nebo řekl. Byl mnohokrát doslova přinucen mluvit na vernisážích svých výstav i výstav svých přátel, tu a tam dal rozhovor spřízněnému novináři,

neubráníl se rozhlasovému reportérovi, případně ho vtačili před televizní kameru, aby s ním natočili třeba pořad z cyklu GEN“

Kresba: **Vladimír Renčina** (*Mladý svět*, březen 1969; tedy před plénem UV KSČ, kdy skončila sranda)

Co se taky děje...

V Praze se v rámci projektu „One World“ promítal na několika místech film **Karikaturisté: pěšáci demokracie** (stopáž 100 minut). (ktk)

Zakletou princeznu hledáš... A vygooglovat už jsi ji zkoušel?

Vhrstiho stránky lze lehce najít na www.vhrsti.cz, tak jen pár březnových zpráv z února pro ty, kteří je běžně nenavštěvují. Třeba v článku „Nestíhám se chlubit“ píše, že dostal z Německa sbírku kreseb k **Charlie Hebdo**, do které též přispěl... A také se nechlubí, že tuhle cestoval po Valašsku a vyprávěl tam dětem pohádky. (red.) Kresba: **Vhrsti**

Další Urbanův Pivrnec. „Umíme si představit humor černý, erotický, politický, o blondýnách..., ale blbý?“ Tak se ptá vydavatel a sám si hned odpovídá tím, že takto anoncuje nové album Petra Urbana **“Blbý fóry Rudy Pivrnce“**.

Jelikož je ve svazku přesně 159 kreslených vtipů, dá se při ceně díla 159 korun konstatovat, že každý z vtipů je za korunu. Jak se na Prachaticku říká: „Dneska už i ta blbost podražila...“ (g)

Saudek, Sekora, Čermák a další... Vernisáž výstavy **Český komiks, retrospektiva, od 20. let 20. století do současnosti**, se koná 26. 3. 2015 v 17 hodin v **Břeclavi**. Pořádá Městské muzeum a galerie Břeclav v místní synagoze. Výstava bude otevřena do 31. května tr. Z autorů výtvarného humoru nechybí klasici jako **Lada** a **Neprakta**

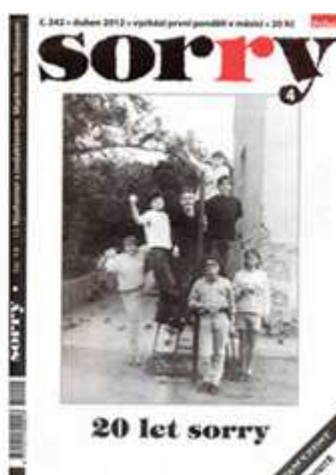
Vážení a milí, vyšlo nové sorry. poslední na internetu. najdete nás na www.sorryvize.cz - fefík

Vtipy měsíce února najdete na webu ČUK: **1. Marek Simon, 2. Marek Simon, 3. Roman Kelbich**
Více: <http://www.ceska-karikatura.cz/cs/aktualne/detail/477/>

Sorry opět na stáncích - nutno ovšem zjistit na kterých... (neplacená reklama)

Časopis Sorry se vrací!

Už koncem února prozradil **Jiří X. Doležal** v *Reflexu*, že časopis Sorry, který se nedávno přesunul na internet, se od prvního apríla vrací do tištěné podoby. Ač *Fefík* GAGu slíbil včasné oznámení co a jak včetně ceny, text je opeřen legrací a tak jej pro jistotu přetiskujeme (co kdyby *Fefík* nestihl naší uzávěrku). Pozn.: stihl, viz na konci čísla...

Dnes mi šéfredaktor *Sorry Fefík* osobně potvrdil, že se *Sorry* vrací mezi tištěné tituly. *Sorry* - s podtitulkem **PRavá DEMokratická Legrace** - bylo přes malý náklad stěžejním titulem českého časopiseckého trhu. Tento list byl totiž první periodikum po revoluci, které začalo tisknout černý a bizarní humor. Mne například zpodobnili na lůžku jednotky intenzivní péče, s vyhaslými křivkami

EEG a výkřikem zdravotní sestry: „**Pane doktore, Jiří ex Doležal!**“ Vtipy o sobě sbírám, a tenhle je za posledních pětadvacet let nejlepší. *Sorry* vycházelo čtvrt století, ale pak projekt (který od začátku zásadně nikomu nic materiálního nevynášel) skončil na penězích. Nyní se - snad zázrakem - *Sorry* vrací do tištěné podoby. Není náhodou, že první číslo vyjde **na Apríla**. Kdy taky jindy. Ale už dnes jsem viděl maketu prvního čísla, kterou si na kopírce *Fefík* nechával přefotit. Takže - bez ohledu na krizi tištěných medií je český *Charlie Hebdo*, časopis *Sorry*, od jara 2015 znovu k dostání na pultech těch nejlepších trafik. *Illustrace: Reflex*

Redakci zaslal: **Jan Koutek**

Galéria Kýchania mozgu v Prešove je stárou autorskou expozíciou výberu zo svetového kresleného humoru. Je pokračovaním medzinárodnej súťaže a výstavy *Kýchanie mozgu – od kalokagathie k hypochondrii a späť*, ktorej hlavnou témou je ľudský mozog a jeho schopnosti, groteskného vnímania absurdity a poetiky nonsensu pri hľadaní spoločenskej rovnováhy. Je mladšou sestrou **Minigalérie humoru**, ktorá vznikla v roku 1980 v bývalom *Dome kultúry ROH*, kde sa prezentovali poprední výtvarníci - **Viktor Kubal, Mirek Barták, Milan Vavro, Dušan Pálka, Fedor Vico i Jaroslav Kerles**. V roku 1982 pri príprave poľských výtvarníkov publikujúcich v časopisoch *Szpilki* a *Karuzela* bola galéria prehlásená logicky za ideologicky nespoľahlivú a na jej miesto nastúpila estrádna veselosť brigád socialistickej práce.

Číslo 1 - Mileta Miloradovič (Srbsko)

Úvodná vernisáž novej éry patrila 18. 2. 2015 srbskému autorovi **Miletovi Miloradovičovi**, historicky prvému autorovi, ktorý poslal v roku 2011 svoje práce do medzinárodnej súťaže *Kýchanie mozgu - od kalokagathie k hypochondrii a späť*. Jeho tvorbu symbolizuje plagát **Yorika** s maskou klauna, sarkastický glosátor dôležito tváriacich sa tém a hipokritických pamprlíkov, pohybujúcich sa v akomkoľvek prostredí (**viz foto nahore!**).

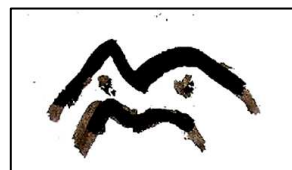
„V Prešove dochádza k reinkarnácii mladej kultúrnej komunity, ktorá sa sústreďuje v kluboch – *Wave, Lokál, Christiania* a pod., kde sa stretávajú záujemci o antibulvárnu - nekomerčnú kultúru. Realizujú sa zaujímavé koncerty hudobných skupín z oblasti jazzu, folku, fussion, divadelné performance - *Single Radicals*, ale aj *TEDx*, či stretnutia IT komunity – *WebElement*, čo je signálom o ústupe spoločenskej letargie mladých talentovaných ľudí, autorov i divákov“

hovorí autor výstavného projektu **Peter Rázus (na fotce uprostřed)**. *Chýba mi však reflexia od mladých recenzentov, študentov ume-novedných katedrií i profesionálnych novinárov, ktorí by mapovali súčasný stav komunitnej kultúry...“*

V druhom polroku i Česi...

V prvom polroku ešte návštevníci klubu **Wave (viz foto dole)** uvidia výstavy **Henryka Cebuly (viz dále)**, **Vladimira Kazanevského**, **Bernarda Boutona** a **Gézu Halásza**. Sériu výstav pripravila **Prešovská rozvojová agentúra PRERAG**, ako súčasť pilotného projektu *Kreatívna komunita*. (e-G)

Snímky: **PRERAG**, kresba: **Mileta Miloradovič (Srbsko)**

Další Češi se v Prešově, metropoli slovenského kr-hu, představí už brzy; 10. března 2015 zasedla jury Zlatého soudku nad jejich kresbami nového ročníku! (FV)

Číslo 2 - Henryk Cebula (Polsko)

GALÉRIA KÝCHANIE MOZGU

Autorská výstava kresleného humoru 02

Henryk CEBULA, Poľsko

Wave, Hlavná 12, Prešov

Cebulove kruté grotesky .

Vernisáž výstavnej kolekcie poľského autora kresleného humoru Henryka Cebulu má historický a sociologický presah. Realizovala sa po 75 rokoch temer na deň presne od rozhodnutia Ústredného výboru komunistickej strany ZSSR **popraviť temer 26 000 Poliakov** odmietajúcich kolaboráciu so stalinistickým režimom. Katynský les sa stal masovým hrobom ideológie zla a symbolom poľského vzdoru a hrdosti. Tri prestrelené lebky opíc, ktoré nevidia, nehovoria a nepočujú zlo symbolizujú autorovu kritickú polemiku s absolútne definovanými autoritami. Cebula narúša spoločenské tabu a odkrýva mimikry jedincov skrývajúcich sa v dave. Vidí človeka v grotesknej póze predstieranej dôležitosti v podstate slabého a zbabelého. Ľahostajnosť jeho postáv voči zlu prechádza do vlastnej krutosti a sarkastického glosovania života.

Henryk Cebula je autorom, pedagógom a kurátorom galérie Pirana v Przeworsku. Do Prešova chodí pravidelne aj ako porotca súťaží Zlatý súdok a Kýchanie mozgu a k téme hovorí:

“Človek rozmýšľa, vymýšľa, a premýšľa - smeruje k dokonalosti a k ideálom. Bez mozgu človek neexistuje... Má zmysel robiť si výsmech z mozgu, ktorý je zodpovedný za všetky naše činy? Objavuje sa rôznorodosť pohľadov, vznášajúcich sa ponad hodnoty duchovné, ale iné boli vzaté z chodníka vulgárnosti ... a tam sa mozog stáva fekálnym odpadom. Karikaturisti sa prostredníctvom svojich kresieb usilujú ukázať 'bezmozgovcom', že mozog jestvuje a satirická kresba vd'ací za svoju existenciu práve jemu.”

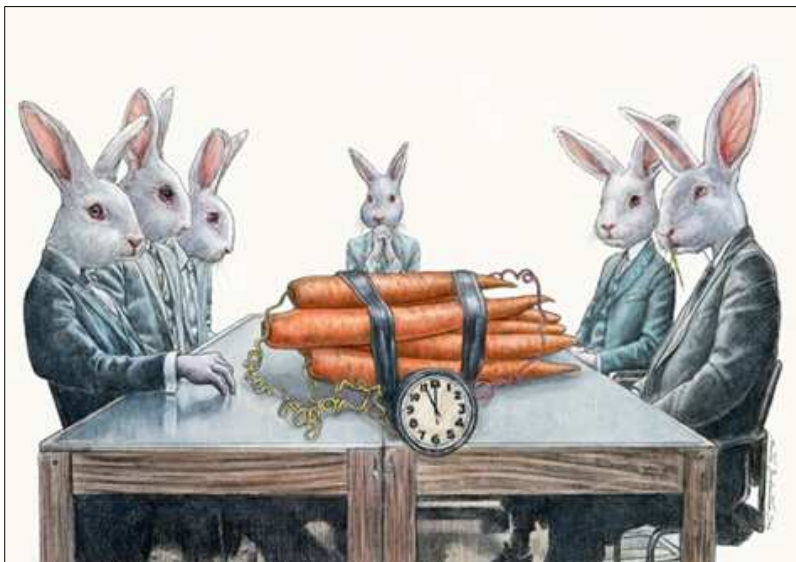
Výstava je realizovaná s podporou Poľského inštitútu v Bratislave a môžete ju navštíviť vo **Wave café** v Prešove do 8. 4. 2015.

Text a foto: **P.R.** Kresby: **Henryk Cebula**, Poľsko

Vernisáž Cebuly: <https://www.youtube.com/watch?v=wA9TJ9bFk8&feature=youtu.be>

Vtip roku 2014 = **Marcin Bondarowicz**

Na závěr III. ročníku polské soutěže došlo k hodnocení nejlepších vtipů za celý uplynulý rok. „Vtip měsíce: leden až prosinec 2014“ Během minulého roku poslalo 247 autorů 1794 prací. Ve finále se sešlo 134 prací (12 cen I., 24 ceny II. a 36 cen III.) od 58 umělců.

Výsledky:

I. cena – „Rogaty Ołówek – Rysunek Roku 2014“

MARCIN BONDAROWICZ

za práci bez názvu

(viz obr. vlevo!)

II. cena – „Rogaty Ołówek – Rysunek Roku 2014“

ROBERT KEMPISTY

za práci „Wołodia“

III. cena – „Rogaty Ołówek – Rysunek Roku 2014“

MACIEJ TRZEPAŁKA za

práci. „Święto miłości“

Posoutěžní výstava s názvem „Najlepsze z Najlepszych.

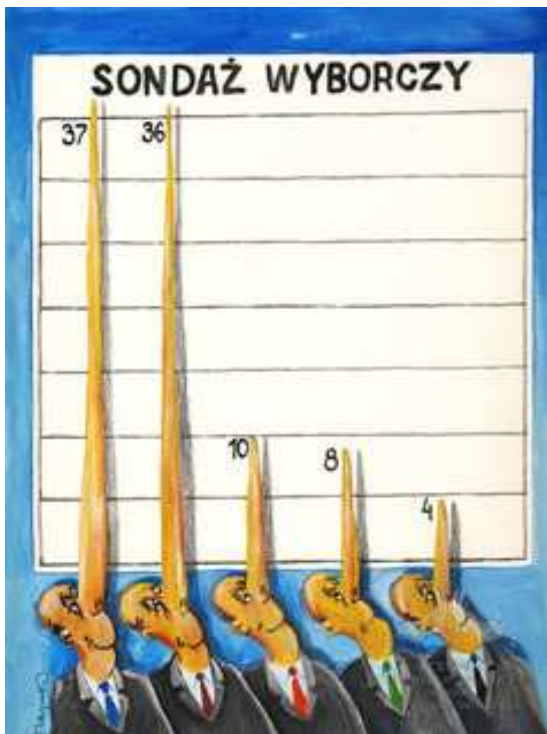
Vtipy roku 2014“ se v březnu otevřela návštěvníkům

(mk/spak)

Muzea Karikatury Eryka Lipińskiego ve Varšavě, ul. Kožia.

„Cztery pory karykatury. Rysunki roku 2015“

„Čtvero ročních období“ neboli jen čtyři etapy místo dosavadního tuctu dílů soutěže o „vtip měsíce“ mají před sebou od nového roku polští karikaturisté. Uzávěrky vyhlásili pořadatelé z varšavského Muzea Karikatury E. L. takto: „Zima“ – do 20. 3. / „Jaro“ – do 15. 6. / „Léto“ – do 15. září / a „Podzim“ – do 15. prosince 2015.

Od června vždy do 15. dne uvedeného měsíce autoři mohou posílat dosud jinde neoceněné kreslené vtipy (a to e-mailem - 300 dpi) v počtu maximálně 5 kousků. Práce, došlé po uzávěrce přejdou automaticky do dalšího kola. Jury určená pořadatelem bude udělovat ceny za každé čtvrtletí: jednu 1. cenu, dvě 2. a tři 3. rovnocenné ceny ve výši 1000; 600 a 400 zlotých. A v každé etapě bude uděleno deset čestných uznání. Šest oceněných prací v každém ročním období postoupí do celoročního finále „Cztery pory karykatury. Rysunki roku 2015“. Zde budou uděleny finanční ceny: 2000; 1500 a 1000 zlotých plus jedna cena v podobě samostatné výstavy autora v muzeu. Více o polské národní soutěži a výsledcích se v průběhu roku můžete dozvídat na: www.muzeumkarykatury.pl

Szostak a Hajnos ovládli „Politiku“

Polskou soutěž pojmenovanou „Polityka w karykaturze. Prawdziwa cnota krytyk się nie boi“.

První místo v kategorii portrétní karikatura obsadil Łukasz Szostak a v kategorii kreslený vtip Miroslaw Hajnos (viz obr. vlevo s názvem „Volební preference“). Více o této soutěži najdete na:

<http://www.festsateuro.eu/drugi.html>.

Ve Varšavě představil **Dariusz Petrzak** své vtipy a portrétní karikatury na výstavě nazvané „Od rysunku do animacji“. Na vernisáži portrétoval návštěvníky a upozornil na své animované filmy - najdete je na <http://www.zacisze.waw.pl/pl/artikul/2552> . (r)

Odešel Zenon Porzucek

Také z GAGu u nás známý nešťastný osud polského karikaturisty se naplnil. Zenon Porzucek, narozený v r. 1952, zemřel. Absolvent *Liceum Plastycznego im. Piotra Potworowskiego* v Poznani debutoval v roce 1976 r. w „*Życiu Pabianic*”. Publikoval s řadou krajských periodik, jako „*Super Express*”, „*Gazeta Pabianicka*”, „*PUK-PUK*”, „*Lik*”, „*Nie*”, „*Nosorožec*”, „*Pab-Art*”, „*Ziemia Sochaczewska*”, „*Z klasą*”. Porzucek (na snímku) vícekrát uspěl v domácích i mezinárodních soutěžích kresleného humoru, mj. dvakrát získal zvláštní cenu na *Satyrykonu* v Legnici (1995 a 1997) Cenu získal i na výstavě v Kievu „*Niepodległość i terroryzm*” (2004). Jeho medailon je mezi 260 umělci představenými v nedávno vydaném „*Leksykonie polskich artystów karykatury*”. (r)

Smlouva o spolupráci SPAK + Muzeum karikatury ve Varšavě

Počátkem února došlo v Muzeu karikatury Eryka Lipińskiego k podpisu smlouvy o spolupráci a partnerství mezi *Muzeum Karykatury* a *Stowarzyszeniem Polskich Artystów Karykatury*.

Smlouvu podepsali ředitelka muzea **Elżbieta Laskowska** a předseda SPAKu **Witold Mysyrowicz** (na snímku!)

Je to třetí takový dokument mezi varšavskou institucí a svazem karikaturistů (od r. 1997). (g)

Jiří Slíva v porotě Satyrykonu v Legnici

Je po zasedání, tedy po dlouhém popocházení a sklánění se na dva tisíce obrázků rozprostřených po dlouháááánských stolecích. Většina (těch čtvrtek) jich už je zase zpátky ve vysokém štosu, ty nejlepší se roztahují po náhle až podezřele prázdných stolecích.

A jen jeden z nich je nyní v rukou předsedy jury (na snímku uprostřed) a tudíž v centru pozornosti..

Složení mezinárodní poroty Satyrykonu 2015 přibližuje snímek a na něm:

Jiří Slíva Česko - zcela vlevo) vedle něho **Sergej Syčenko** (Izrael). Ta menší zlatovlasá dáma je organizátorka **Ela Pietraszko**

a vedle ní s rukama založenýma na prsou Francouz **Bernard Bouton** (FECO); skryt (až na hlavu) fotografem je **Rudy Gheysens** z Belgie... Zbývajícími osobami jsou polský šéf jury **Eugeniusz Skorwider**, dvě Polky **Monika Hanulak** a **Elżbieta Laskowska**. Zpráva tvrdí, že viděli 2.222 prací od 606 autorů z 51 států světa.

Výsledky Satyrykonu najdete jako vždy v nedaleké rubrice **Výsledky** (i s kresbou z fotografie - vítěznou prací **Andreje Popova** z Ruska.

Ale! Daleko závažnější zprávu z **Varšavy** najdete na příští stránce. **Až se vám hrůzou zatají dech!**

Varšava: Muzeum Karikatury v ohrožení?!

Město Varšava, které je zřizovatelem tamního „*Muzeum Karykatury*“, hodlá tuto unikátní instituci vřadit do struktury nového „*Muzeum Warszawy*“, které vzniká na bázi dosavadního „*Muzeum Historycznego m. st. Warszawy*“. Čtvrtého února se to objevilo v článku „**Rok fuzji w kulturze**“ ve varšavské *Gazecie Stołecznej*. Když se o tom dozvěděli v *Polském spolku karikaturistů (SPAK)* vyvolalo to silnou nevoli členů, kteří žádají zachování dosavadní samostatnosti muzea. Zde je neoficiální překlad dopisu zasláného paní *prof. dr. hab. Małgorzate Omilanowské* – ministryni *Kultury i Dziedzictwa Narodowego*:

V souvislosti s oznámením pana *Tomasze Thuna Janowskeho* - ředitele Úřadu kultury města Varšavy o rozhodnutí zařadit *Muzeum karikatury Eryka Lipinského* do struktury muzea ve Varšavě, žádáme paní ministryni o možnost setkat se ještě před posouzením projektu správní radou muzea na ministerstvu kultury a učiněním konečného rozhodnutí ministerstva.

Jako zástupci polského spolku karikaturistů založeného *Erykem Lipinskim* máme životní zájem o fungování tímtež *Erykem Lipinskim* vytvořeného *Muzea karikatury*.

SPAK, jako nezisková organizace, těží z pohostinnosti muzea karikatury ve správních činnostech sdružení. Je třeba poznamenat, že *SPAK*, s výjimkou tří let 2011 - 2014, si je vědom velmi konstruktivní spolupráce s *Muzeem karikatury* jak v rámci národních, tak mezinárodních kontaktů.

Díky aktivní spolupráci známe možnosti i omezení *Muzea karikatury*. I přes nedostatek finančních prostředků se tu provádí projekty, které mají pro Polsko propagačně měřitelné výsledky. A nyní se těšíme z velkého zájmu o výstavu v prostorách polského střediska EU v Bruselu i v dalších galeriích významných evropských metropolí. *SPAK*, a to navzdory skutečnosti, že není příjemcem dotací z rozpočtu, v případě novelizace smlouvy mezi *SPAK* a *Muzeem karikatury*, přijme část finančních závazků vyplývajících z provádění společných uměleckých a vzdělávacích projektů.

V řadách *SPAK* působí mnoho umělců, kteří se v mládí podíleli na činnosti *Eryka Lipinského* zaměřené na vytvoření *Muzea karikatury* a založení Svazu polských umělců karikatury. Jsme zklamáni tím, že ředitel pan *Thun-Janowski* neprojevil zájem o názor lidí před přijetím rozhodnutí, tak zásadního pro další fungování *Muzea karikatury*. Doufáme však, že paní ministryně je nám před rozhodnutím o osudu muzea *Karikatura* ochotna naslouchat.

S pozdravem

Witold Mysyrowicz, Prezes *SPAK*

Předseda *SPAKu* *Witold Mysyrowicz* pak v dalším dopise upozorňuje ředitele *Biura Kultury Miasta Stołecznej Warszawy* *Tomasza Thun-Janowskiego* na fakt, že varšavské *Muzeum karikatury* není typickou lokální institucí, ale spíše se řadí k celostátním institucím s mezinárodním dosahem. Vždyť s podobnými institucemi v jiných, především evropských zemích, tvoří dnes polské muzeum celou rodinu, které se v posledních letech daří vzájemně spolupracovat.

W. M. zde uvádí zejména „*Dom Humoru i Satyry w Gabrowie (Bulgarie), Museu Nacional da Imprensa w Porto (Portugali), International Saloon of Caricature w Zemun (Serbia), European Cartoon Centre Kruishoutem w Kruishoutem (Holandíe), Muzeum w Vianden w Luksemburgu, Toonseum w Pitsburgu (USA), Karikaturmuseum Krems w Austrii, Muzeum w Baku w Azebejdžanie, w Tabrizie w Iranie, w Kairze i wiele innych.*“

Není proto možné je srovnávat s ostatními ryze městskými muzei, jako jsou varšavská muzea: *Muzeum Woli, Muzeum Warszawy Pragi, Muzeum Drukarstwa Warszawskiego czy Muzeum w Palmirach* ap. *Muzeum karikatury* by se dle mínění umělců řadilo spíše mezi celopolské instituce, jakými jsou kupř *Muzeum Techniki, Muzeum Archeologiczne, Muzeum Etnograficzne* a řada dalších.

Tolik oficiální kroky ve snaze zachránit *SPAKu* cennou instituci v Kozí ulici, jakou ČUK Polákům může jen závidět. Je totiž zázemím hlavně pro výstavní činnost a jistý administrativní aparát, který v Praze prostě nemáme. Zda dojde k nějaké dohodě, která by nebyla změnou k horšímu, se brzy dozvíme.

Snímek: **GAG**foto

(Ivan H.)

Čtyři únorové obálky z devíti k 90. ročníku magazínu The New Yorker

The New Yorker má za sebou dlouhou historii obálek, které lákaly čtenáře na díla předních výtvarníků zprvu jen domácích, ale později i jiných cartoonistů, jako třeba Francouze Sem-

pého anebo Angličana Searlea. Obálky se tak ve své hojnosti staly obrovskou sbírkou umění a prvé z nich jsou až legendární... Nedávno jejich počet stoupl o dalších devět, protože k normální obálce přidal New Yorker ještě osmičku dalších - připomněl tak 90. výročí existence kultovního časopisu. I tentokrát se redakce obrátila na výtvarníky a vyzvala je jako každý únor, aby navrhli svou obálku právě k tomuto výročí - ale aby se jím nijak neomezovali. TNY chtěl, aby umělci realizovali jakýkoliv svůj nápad s použitím současných možností a výtvarných prostředků, které mají ve svém repertoáru. Redakce tak chtěla představit díla, která odrážejí talent a rozmanitost autorů i možnosti současných grafických technik...

“Když mě editor magazínu David Remnick požádal o obálku, přemýšlel jsem o způsobu, jak oslavit naše devadesáté výročí. Ale věděl jsem přesně, kde začít. Bylo to u 1. čísla New Yorkeru z 21. 2. 1925. Tento obraz škrobeně vyhlížejícího pána v

cylindru a monoklem byl publikován téměř beze změny každého února až do roku 1994. Od té doby byl obálkový dandy od autora jménem Eustace Tilley (Viz!) mnohokrát parodován, převrácen nebo destruován na většině výročních obálek magazínu,” vzpomíná jeden z nich.

Autory osmi speciálních obálek jsou: **Kadir Nelson** a **Anita Kunz** (olejomalby), **Roz Chast**, **Barry Blitt** a **Istvan Bányai** (perokresby, tuš a akvarel). **Lorenzo Mattotti** (pastel), **Peter Mendelsund** (koláž) a **Christoph Niemann** (digi). Některé z těchto obálek jsou repliky na předchozí obálky z 88. ročníku anebo z 30. ročníku.

Každý přináší původní námět přímo do jedenadvacátého století a dokazuje, že umění je stejně živé na obálce časopisu dnes, tak jako to bylo v onom roce 1925.

K tomu:

Z obálek jsme vybrali **čtyři**, na další stránce pak přidáváme dva z vtípů beze slov, kterými pro nás byl **New Yorker** po celý život s kresleným humorem tak vzácný a tak přitažlivý. Pro méně zasvěcené dodáme, že tento americký slavný týdeník nebyl nikdy ani náhodou humoristickým časopisem typu Dikobrazu, ale váženým, na křídě tištěným magazínem o stovce stránek - ovšem s tak tuctem kreslených vtípů od nejlepších karikaturistů. Jistý mladý Američan **Bill**, se kterým jsme párkrát pili pivo se nám za malostranskou pohostinnost odměnil tím, že mi po návratu do USA předplatil TNY na celičkový rok **1970!** (IH)

Chorvati v únoru změnili status a zvolili vedení HDK

Našemu pojmu Valná hromada v Chorvatsku odpovídá **Skupština**. A tu měli 27. února 2015 členové **Hrvatskog Društva Karikaturista** - dále (HDK) v **Záhřebu**. A tentokrát šlo o vůbec nejpočetněji navštívenou skupštinu za posledních patnáct let - kolegové se pochlubili účastí 26 členů HDK (**na horním snímku** si je můžete přepočítat! A omlouváme se, že jsme všem jménům nepřičinili správné háčky - hlavně nad literou „č“)

V přední řadě:

John Sabolic, Milan Lekic, Zdenko Puhin, Ratko Maricic, Borislav Josipovic, Dado Kovačević a Josip Minks.

Ve druhé řadě:

Predrag Raicevic, Damir Novák, Ivan Pezo, SRECKO Puntarić, Natasa Rašović, Joseph Bucar Nenad Jankovic a Darja Lovak.

V zadní řadě: *Marijan Pavečić, Peter Majic, Zoran Hajko, Kresimir Kveštek, Davorin Trgovcevic, Nikola Plečko, Drago Trumbetaš, D. Lacković a Darko Pavic (chybí Mirko Plavšićová)*

Předseda spolku

Davorin Trgovčević předložil zprávu o činnosti družstva v roce 2014; o finanční situaci promluvil tajemník **Zdenko Puhin**.

Předseda dozorčí rady potvrdil, že hospodaření spolku se konalo v souladu se stanovami a zákonem.

Předseda pak představil plán činnosti a finanční plán pro rok 2015, který byl přijat jednomyslně. Též jednomyslně plénum potvrdilo **členský poplatek** ve výši **100 kun** (pro seniory a studenty jen 70 kun).

Tajemník Zdenko Puhin pak informoval účastníky o důvodech změny stanov HDK. Podle nového zákon o sdružování, který vstoupil v platnost 1. října 2014, je třeba, aby družstvo harmonizovalo své stanovы do 30. září 2015. Členové shromáždění jednomyslně přijali změny statutu *Družstva chorvatských karikaturistů*.

Na dolním snímku vidíte sedm členů **výkonné rady HDK** zvolených v tajném hlasování (z devíti kandidujících!): **Zdenko Puhin, Milan Lekic, Davorin Trgovcevic** (vepředu), **Marian Pavečić, Damir Novak, Nikola Plečko a Kresimir Kveštek** (za nimi).

Pro úplnost ještě zvolení členové dozorčí rady (kontrolní výbor): **Ivica Pezo, Ivan Sabolić a Josip Kovačević**.

Zastupitelem HDK ve FECO byl zvolen **Nikola Plečko**, členy **rozhodčího soudu** družstva: **Dragutin Kovačević, Josip Minks a Borislav Josipović**.

Pozoruhodná je další **funkce**, do které byl "za **Likvidatora družstva** **jednoglasno je izabran Ratko Maričić**." Pokud jde o přebírání zahraničních zkušeností je třeba přiznat, že na tuto zřejmě důležitou funkci se v původním statutu ČUK zapomnělo. Na druhou stranu je třeba konstatovat, že při přibližně stejném počtu členů (do loňska) se chorvatský rekord v novodobé účasti na zásadním shromáždění spolku vůbec nepřiblížil obvyklým počtům účastníků valných hromad ČUK v Praze (kolem 35). Praze podobná je však záhřebská účast žen na sjezdu (2) a v předsednictvu (0).

Zdroj: HDK, snímky: HDK, text **I. H.**

Muzeum Cartoon v Londýně: Přes 200 originálů (vtipy, karikatury a komiksy)

THE CARTOON MUSEUM

A rare London gallery where you're encouraged to laugh out loud! - Time Out

KIDS GO FREE!

THE CARTOON MUSEUM

Over 200 original cartoons, caricatures and comics

From the cut and thrust of today's leading cartoonists including Matt, Steve Bell, Peter Brookes and Gerald Scarfe, to the exploits of classic comic characters such as **Dennis the Menace**, **Dan Dare**, **Andy Capp**, **Rupert** and **Alex**, the Cartoon Museum shows the best of British cartoon and comic art. Discover the roots of British cartooning in the works of Hogarth, Gillray and Cruikshank, explore the worlds of Heath Robinson, H.M. Bateman, Donald McGill and David Low and chuckle at the wit of many of today's funniest artists. There is also great comic artwork from 2000AD and some of the leading creators of graphic novels.

- Changing temporary exhibitions
- A Young Artists' Gallery for all the family
- Childrens' and adults' workshops on cartooning & animation
- Family Fundays
- School visits
- Funny cards, great books and much more in the museum shop

There is wheelchair access to the main exhibition and temporary galleries, shop and library on the ground floor as well as a disabled toilet. A hearing loop and large print labels are also available.

THE CARTOON MUSEUM
35 Little Russell Street, London WC1A 2HH
tel 020 7580 8155 fax 020 7631 0793
info@cartoonmuseum.org
www.cartoonmuseum.org

OPEN Mon-Sat: 10.30-17.30 Sun: 12.00-17.30 last admission 5.15pm
ADMISSION £7 Concession £5, Students £3
Under-18s, ArtFund, Friends of The Cartoon Museum FREE
NEAREST TUBES Tottenham Court Road/Holborn

The Cartoon Art Trust is a Registered Charity No 327 978 / VAT No 52368054

21 JANUARY - 22 MARCH

Marc
The Caricatures and Cartoons of Mark Boxer
An exhibition of pocket cartoons and caricatures of figures from politics, the arts, society and royalty.

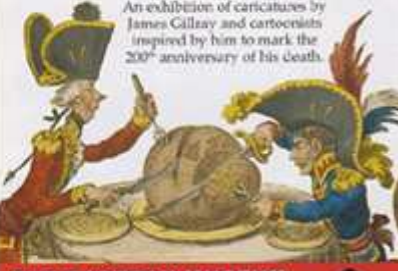
Heckling Hitler
World War II in Cartoon and Comic Art
25 MARCH - 12 JULY

THE CARTOON MUSEUM
35 Little Russell St, London WC1A 2HH
www.cartoonmuseum.org
020 7580 8155
£7 (Concession: £5 Student: £3 Under-18: Free)
MON - SAT: 10.30-17.30 SUN: 12.00-17.30

Alice in Cartoonland
How cartoonists have reinterpreted Alice over 150 years
15 JULY - 1 NOVEMBER

Gillray's Ghost
4 NOV - 17 JAN 2016
An exhibition of caricatures by James Gillray and cartoonists inspired by him to mark the 200th anniversary of his death.

THE CARTOON MUSEUM
35 Little Russell St, London WC1A 2HH
www.cartoonmuseum.org
020 7580 8155
£7 (Concession: £5 Student: £3 Under-18: Free)
MON - SAT: 10.30-17.30 SUN: 12.00-17.30

Často o něm čteme, méně často o něm píšeme, ale dosud v něm nikdo nebyl, ani nám o instituci neposlal podstatnou informaci. Až teď, kdy Londýn navštívil, v tamním chladu nastydl, avšak letáček, který tam získal, poslal vzápětí do redakce GAGu. Kdo? Náš stálý düsseldorfský spolupracovník **Jan Tomaschoff**.

Krom čtyřstránkového "průvodce" s mapkou, kudy se tam dostat a přehledem aktuálních výstav připojil pár osobních slov:

„Muzeum je malé, milé, byly tam dvě menší výstavy (německé a anglické karikatury z 1. světové války a portréty jednoho dříve populárního anglického kreslíře). V blízkosti je obrovské proslulé *British Museum*, kde se dají strávit týdny ve sbírkách afrického, asijského a indiánského umění.“

Tomaschoff měl na vše jen čtyři dny a doma pak ulehl s teplotou. Ale my teď můžeme v teple a relativním zdraví zkoumat nabídku: Na obálce je královna; vedle nabídka workshopů, školních návštěv a také prodej knížek, pohlednic a suvenýrů v muzejním krámku.

K tomu se teď můžeme lehce dostat i na webu www.cartoonmuseum.org

Vstupné je 7 liber, mládež do 18 let vstup zdarma. Nejbližší stanice metra: *Tottenham Court* a *Holborn*.

A výstavy? První brzy skončí, připomíná dílo **Marka Boxera (Marc)**, druhá "**Heckling Hitler**" bude viset od 25. 3. až do července a bude věnována 2. světové válce ve vtipcích a komiksech. Následovat mají "**Alenka v říši cartoons**" (15.7. - 1.11.) a vánoční "**Gillray's Ghost**" - k 200. výročí úmrtí Mistra.

PCE: Král je **KAL...**

Kromě PCE (Press Cartoon Europe) Belgičané také pořádají PCB (Press Cartoon Belgium) a ceny umělcům předávají při International Cartoon festivalu v Knokke-Heist, známém ve světě. PCE je zajímavá hlavně tím, že se jí mohou zúčastnit jen autoři, kteří **otiskli** své vtipy v médiích evropských zemí, ať už v novinách nebo časopisech, klidně prý i v elektronických médiích. Že by i v e-GAGu?

Jde o vtipy za loňský rok, tedy publikované do 1. ledna 2015. První cena je **8,000 euro** a **“bronze statue designed by the Belgian illustrator Ever Meulen”**. Katalog k výstavě nominované padesátky prací bude vydán k ceremoniálu v **Knokke-Heist**. A organizátoři slibují že

“The cartoons also appear in a multilingual annual catalogue.”

Grand Prize: kresba s papežem *Františkem*: **KAL (Kevin Kallaugher)** pro *The Economist*.

Na obálce tohoto GAGu je další z nominovaných kreseb - od českého kolegy Marka Simona a další si můžete projít na <http://pce.presscartoon.com/en/contests/2015/0/0/2>

Mistři karikatury: **Vladimir Kazanevsky (Ukrajina)**

Petrohradské (leningradské, Sanktpeterburgské...) „centrum“ karikatury se činí! Během do slova pár let vydalo už **24.** svazek **Mastera karikatury**. Tentokrát jde, v jinak především ruským autorům věnované knižní edici, o černobílé album známého mistra karikatury z Ukrajiny

Vladimira Kazanevského - světoběžníka, tedy spíš euroběžníka po ceremoniálech mezinárodních soutěží v naší půlce Evropy. Seznam jeho cen a výstav je impozantní, po předčasné smrti *Jurije Kosobukina* (Mastera - svazek č. 1) jde o hlavního představitele ukrajinské „cartoonistiky“ ve světě - mladší mistři *Kustovskij* a *Kazančev* jistě prominou...

Před Kazanevským se v této řadě sešitů o 50 stránkách, které vydávají **Viktor Bogorad** a **Segej Samoněnko**, dostalo i na pražského *Jiřího Slívu*... **(Gagmen)**

Cartoon Africa Int'l Biennial Festival 2014 - Nigerie

Téma: "Violence Against Women"

1. místo: Ba Bilig (Čína)
2. místo: Valentin Georgiev (Bulharsko)
3. místo: Daniel Eduardo Varela (Argentina)

Festival Ilustra Maxima - Španělsko

1. cena: Mihai Ignat, Rumunsko
2. cena: Constantin Sunnerberg, Belgie
3. cena: Alessandro Gatto, Itálie
4. cena: Diego Porral, Španělsko
5. cena: Carlos Arrojo, Španělsko

Pannonpower Caricature Contest about biomass 2014 - Maďarsko

Téma: Drawings in green – innovative energy production by biomass

1. cena: Bacsá Gergely, Maďarsko
 2. cena: Bernard Bouton, Francie
 3. cena: Valentin Družinin, Rusko
- Diplom: Dariusz Wójcik, Polsko
Diplom: Marco D'Agostino, Itálie (viz obr. vpravo!)

Int'l Satyrykon 2015 Legnice - Polsko

Soutěžilo 2.222 prací 606 autorů z 51 států. Poměr cen a uznání Polsko v. svět: 8:5

Grand Prix SATYRYKONU 2015:– ANDREJ POPOV (Rusko) za dílo „Ilusionist” (viz obr. !)

Kategorie: Entuzjasm

1. cena – KATARZYNA BOGUCKA (Polsko)
2. cena - ROBERT KEMPISTY (Polsko)
3. cena – MIROSLAW GRYŃ (Polsko)

Dvakrát čestné uznání:

- AGIM SULAJ (Itálie)
MILENA MOLEND (Polsko)

Kategorie: satyra i žart

1. cena – ALESSANDRO GATTO (Itálie)
2. cena – LEX DREWINSKI (Německo/Polsko)

3. cena – ARTUR LIGENZA (Polsko)

Dvakrát čestné uznání:

- POL LEURS (Lucembursko)
MARCIN WAWRZASZEK (Polsko)

Zvláštní ceny:

- Cena ředitele Muzea karkatury: PAWEŁ STAŃCZYK (Polsko)
Cena ředitele Legnického Centra Kultury: LUC DESCHEEMAER (Belgie) .

15. Spirito di Vino, Venezia Giulia - Itálie

Každoroční soutěž pořádají: *Vinařské turistické hnutí Friuli Venezia Giulia* ve spolupráci s časopisem *Spirito diVino*, *Friuli Venezia Giulia* a *Cassa spořitelna Friuli Venezia Giulia*.

Více než 500 soutěžních kreseb dorazilo pořadatelům z Itálie a z celého světa (od Indie po Keňu, od Mexika po Kanadu, od Peru do Litvy) v 15. ročníku mezinárodní soutěže karikaturistů **Spirit of Wine**.

Porota v čele s předsedou Alfio Krancicem a čestným předsedou Giorgio Forattinim, z nich vybrala 30 finalistů.

Výsledky **Spirito di Vino**: ocenění finalisté (z celkem 30 autorů):

Kategorie pod 35 let: *I. cena* - Nikola Hendrickx - Belgie / *II. cena* - Stella Mariateresa - Itálie / *III. cena* - Gianuario Dario - Itálie

Kategorie nad 35 let: *I. cena* - Kazančev Konstantin - Ukrajina / *II.cena* - Ingrami Gianlorenzo - Itálie / *III. cena* - DeAngelis Marco - Itálie

Dokument / „Je suis Charlie“ všude kam se podíváš (na webu)

Všichni jsme Čárlí, což je mezi cartoonisty pochopitelné...

Někdy je to stále dokola - pero jako ostrá zbraň (viz ukázka vlevo dole!) jindy docela neotřepte vtipné. Třeba když oproti samopalu s jeho **ratatata...** z téhle ostré tužky zazní plná dávka: **Hahahaha!** (Kontrolní otázka: jde tu o vtip beze slov?)

Anebo když se muslimští teroristé kromě kácení soch a ničení historických památek rozhod-

nou rozestřílet i ten náš starý známý (comicsový) oblaček! Jiní autoři se pokoušejí po svém vyrovnat s jasným faktem, že závěrečná proměna homo sapiens z bezbranného demokratického občana v barbara je poslední vývojovou fází člověka. Byť tohle Darwin nějak nedomyslel. A na posledním obrázku je jasné, co si o těch) autor myslí...

Kresby: **Cristina Sampaio**, **Toni Planells**, **Santiago (?)**, **Jan Tomaschoff**, **Kianoush (?)**, **Valeriu Kurtu** (ne všechny cartoons-weby identifikují zcela přesně autory kreseb)

„Call for Cartoon Exhibition of Gender Equality“ Ankara - Turecko

VÝSTAVA „Rovnost žen a mužů“ ve vtipech „Zasmání“ (Laugh = (za)smát se komu/čemu ; vysmívat se ; posmívat se komu/čemu ; smích , zasmání ; zachechtání ; z legrace , pro zábavu ; vyvolat smích ; legrace , zábava , sranda ...

"Laughing" je jednou z nejvýznamnějších vlastností lidstva, které jej odlišují od jiných druhů. Lidé zapominají, že humor je vlastně výsledkem hluboké myšlenky. Čím více jsme schopni se smát, tím více jsme lidmi. Pokud jsme schopni se smát také sami sobě, je to nejlepší lék na aroganci. Proto jsou povýžováni smích a humor za vlastnosti ohrožující náboženství a vlády v historii lidstva. Humor, jako výraz kritického myšlení, je oborem umění, které nás vede k přemýšlení o našich společenských rolích. Tato výstava chce zvýšit povědomí o rovnosti žen a mužů, podnítit k diskusi na toto téma, úpdávat se na ženy prostřednictvím humoru.

Téma: Rovnost mezi pohlavími

Příspěvky pošlete prostřednictvím e-mailu. Účastníci musí zaslat své práce se jménem, příjmením, adresou a kontaktní informací. Práce by měly být zaslány na

Adresa: oburmizah@gmail.com ; festival@ucansupurge.org

Rozměr: A3 (29,7x 42 cm), a 300 dpi rozlišení.

Počet: Každý umělec se může účastnit 5 pracemi. Pokud bude ve vtipu text, musí být v angličtině nebo turečtině.

Jury: příspěvky vyhodnotí výběrová komise složená z pořadatelů „Flying Broom“, z Asociace pro výzkum a z *Obur humor Magazine*.

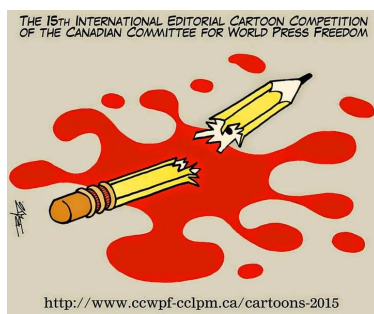
Ceny: nejsou uvedeny

Deadline: 1. 4. 2015 .

Výstava: v Ankaře na Çankaya Municipality Contemporary Arts Center v rámci 18. mezinárodního ženského filmového festivalu *Flying Broom* (létající koště) 8. - 18. května.

Podrobné informace: www.ucansupurge.org a www.oburmizah.com .

15. Int'l Editorial Cartoon Competition of the Canadian Committee for World Press Freedom Ottawa - Kanada

Téma: The price of freedom (Cena svobody)

Last year was difficult for cartoonists worldwide.

In Venezuela, **Rayma Subrani** was fired from the newspaper "El Universal" for linking former President Chavez to the problems of the health system.

Turkish cartoonist **Mehmet Düzenli** was jailed for "insulting" Adnan Oktar, a controversial Muslim preacher.

France experienced the worst terrorist attack in its soil when five "**Charlie Hebdo**" cartoonists were murdered in the office of the satirical magazine.

Freedom of the press has a value but it also has a price.

Poslat s vtipem: The name, address, telephone number and a short biography of the cartoonist.

Počet: Pouze 1 cartoon (dosud nikde neoceněný) od každého autora.

Uzávěrka soutěže: 3. 4. 2015 (17 h).

Adresa - e-mail: info@ccwfp-cclpm.ca

Formát: Cartoons should be in jpeg format at 300 dpi.

Rozměr: maxim. A4; 21 by 29.2 cm

Ceny:

1. cena: \$1500 plus a Certificate from the Canadian Commission for UNESCO;

2. cena: \$750;

3. cena: \$500; vše v Canadian dollars.

10 vtipů získá 'Award of Excellence,' (no financial remuneration)

Ceremoniál: The winners of the Cartoon Competition will be announced at the World Press Freedom Day Luncheon held at the Chateau Laurier in Ottawa, Canada on Friday 30. 4. 2015 as well as being advised by e-mail. The winner's names and their cartoons will be posted on the CCWFP web site: <http://www.ccwfp-cclpm.ca/>. **Výstava:** The winning cartoons will be exhibited at the luncheon.

Více info: bado-badosblog.

"CAR-CARTOON" Exhibition 2015 - Chorvatsko

Téma: "Our Everyday Car..." (Car in different areas of peoples life and work...)

Rozměr: A4 - A5 nebo A3...

Počet: maximum 2 cartoons...

Original or digital printings can be accepted provided that they must be signed by artist...

Deadline: 18. 4. 2015

Ceny:

Grand Prize: 4,000 Euro nebo 30,000 Kn.,

1st Prize: 1,000 Euro nebo 7,500 Kn.,

2nd Prize: 800 Euro nebo 5,500 Kn.,

3rd Prize: 500 Euro nebo 3,500 Kn.,

Adresa: Huna d.o.o, Srebrnjak 55, 10 000 Zagreb - Croatia

E-Mail Address: info@huna.hr; **Web:** <http://www.huna.hr>

Amasya Municipality 1. Int'l Cartoon Contest - Turecko

Téma: "Strabon People of Amasya and Geography..."

(překlad tentokrát ponecháváme na iniciativě soutěžících...)

Rozměr: A4 nebo A3... *The drawing paper should not be stuck to any surfaces...*

Počet: do 5 různých kreseb, jakákoliv výtvarná technika. *Drawing on a computer please take a print out. Make sure your original signature is hand signed on your paper...*

Deadline: 21. 4. 2015

Ceny:

Frist Prize: 2.500 TL.,

Second Prize: 2.000 TL.,

Third Prize: 1.500 TL.,

Honorable Mention (for 2 participants): 750 TL.

Adresa:

Amasya Belediyesi (International Cartoon Contest)

Kültür ve Sosyal Ýpler Müdürlüdü, Behit Özcan Özen Sokak No: 15 (05100)

Amasya - Turkey

E-Mail Address: yarisma@amasya.bel.tr / **Info:** www.amasya.bel.tr

4. Sportimonium, 4. ročník Int'l Festival of Sports Cartoons 2015 - Belgie

Téma: **Cycling** (Cyklistika)

Papírové práce:

Rozměr: 210 x 297 mm (DIN A4). Bez pasparty.

Označení: vzadu na papíru jméno, adresa a e-mail na autora.
The drawings shall not include subtitles ((kresby jen beze slov)

Digitální práce:

Digital entries are admissible.

Adresa: e-mailem na: cartoonale@sportimonium.be

Formát: 210 x 297 mm (DIN A4) a max. 72 DPI (!!)

Pokud bude porotou digitální práce vybrána, musí ji autor vzápětí poslat normální poštou

Entries which do not meet these criteria will not be accepted.

Přihlášky: *The entry-form must be sent together with the cartoons.*

Adresa: SPORTIMONIUM, Bloso-domein, to: Liesbeth Salens, Trianondreef 19, 1981 Hofstade-Zemst (Belgium).

Počet: max. 5 cartoons (ještě nevystavených a dosud nepublikovaných!).

Ceny: Jury udělí ceny: 1. místo: 600 EURO ; 2. místo: 400 EURO ; 3. místo: 250 EURO.

Vracení: *All received entries will become the property of the organizers.*

Deadline: 30. 4. 2015.

Vernisáž: *The awards are planned to be granted with the opening of the exhibition.*

The participant can visit the exhibition for free. Více info na salens@sportimonium.be

Mezinárodní soutěž "Bulls ano, bullfighters ne!" Mexico City - Mexiko

Název: „Býci ano, býčí zápasy ne!“

Téma: Vymýcení býčích zápasů: otázka (poly)etiky a humanismu, ke kultuře míru a zdraví.

Některá videa k tématu

<https://www.facebook.com/video/video.php?v=287864924563100>

<https://www.facebook.com/video/video.php?v=311534022196190>

<https://www.facebook.com/#!/video/video.php?v=283487838334142>

<https://www.facebook.com/#!/video/video.php?v=285754974774095>

Počet příspěvků: neomezený.

Adresa: movimientoconscienciamx@gmail.com

Posílejte jen karikatury vyrobené speciálně pro tuto soutěž.

Deadline: čtvrtek 30. 4. 2015 do 12.00 hodin

Pro všechny soutěžící platí: **Vyplňte formulář na webu** soutěže a klikněte odeslat!

Formát: - vertikální formát: 21 cm x 27 cm - formát na šířku: 27 cm x 21 cm - **300 DPI; jpg** .

OCENĚNÍ:

I) ceny poroty:

První místo: trofej , katalog, sloha s reprodukcemi podepsanými (original) karikaturisty; otištění díla v časopise Journal karikatury a politické satiry ve vysílací síti Cartonclub, knihy vtipů karikaturistů v porotě; vydání knihy "*Bulls ano, bullfighters No*" podepsanou samotným velkým *Riusem*; diplom.

Druhé a třetí místo: dtto kromě trofeje

II) Cena diváků:

Dílo, které do 15. 5. 2015 dostane nejvíc kliků na "*Líbí se mi*" na Facebooku soutěže získá **Diváckou cenu (LIGA)**. + **dtto**.

III) nevyklučují se čestná uznání udělená jury.

IV) Oceněná díla a výběr 30-40 prací bude součástí mezinárodní a putovní výstavy.

JURY složená z renomovaných osobností vezme v úvahu originalitu, uměleckou kvalitu, kousavost satiry... Porota mezinárodní soutěže karton "*Bulls ano, bullfighters No*" se skládá z významných osob, které spolupracují v úsilí o zrušení býčích zápasů. **Složení:**

Rius "Rius". Animator, karikaturista a spisovatel Mexičan **Angel Boligan**: Karikaturista deníku *El Universal*, a politického časopisu humoru *Chamuco a děti podsvětí*, Cartonclub; zakladatel agentury Latina klub karikatury.

Čichat: Karikaturista novin *La Jornada* a časopis *Chamuco*. **Hernandez**: Karikaturista of *the Day*, *The Chamuco*, a *Proces*. **Patrick**: Aktivista nutí za obranu práv zvířat a karikaturista časopisů *Chamuco*, Yahoo a *La Jornada de Oriente*.

Rappe Monero: Novinář *Millennium Magazine* a *Chamuco*. **Resendiz Monero**: politický karikaturista, přispěvatel časopisu *Chamuco* a novin *Milenio*. **Vladdo**: Karikaturista deníku *El Nuevo Siglo* a *Portfolia* (Kolumbie), fejetonista španělské verze Huffington Post.

Elena Poniatowská: spisovatelka, novinářka a aktivistka; **Francesca Gargallo**: spisovatelka a feministka. **Aridjis Homer**: Básník, spisovatel, diplomat a ekologický aktivista.

Enrique Villaseñor: Fotograf dokumentarista, novinář, kulturní promotér. **Francisco Toledo**: Vizuální umělec, považovaný za jednoho z největších žijících umělců v Mexiku, sociální aktivista, ekolog, kulturní promotér a filantrop.

Leonardo Anselmi: ředitel Franz Weber nadace v Latinské Americe, vůdce hnutí za zrušení býčích zápasů v Katalánsku. **Jean-Pierre Garrigues**: předseda radikálního abolitionistického sdružení ve Francii.

Brigitte Bardot: Filmová ikona, aktivistka za práva zvířat, zakládající ředitelka Nadace Brigitte Bardot.

Vysvětlení: Práce "*Bulls ano, bullfighters Ne*" je originálním dílem spisovatele a karikaturisty *Riuse "Rius"*, která byla zveřejněna v Mexico City v roce 1990.

Více: <http://torossitorerosno.blogspot.mx/2014/10/certamen-internacional-de-carton-toros.html>

9. HumoDEVA Int'l Cartoon Contest Deva 2015 - Rumunsko

Organizátoři: The Int'l Site BestCARTOONS.net, CRISAN Publishing House, The ACCES Association (as the organizers) and The Founders (Horia CRISAN & Liviu STANILA)

For all the cartoonists accepted in the contest, the drawings will be displayed **FREE OF CHARGE** on **HumoDEVA's site**.

Téma: **FREE THEME - MY BEST OF 2014**, (Můj nejlepší vtip z r. 2014) **plus / anebo THE THEME - SEX, LOVE AND...MONEY!** (Sex, láska a... peníze!)

Deadline: **30. 4. 2015.**

Počet: **max. 5 prací**, made in 2014, pro volné téma a **max. 5 prací** pro sekci tématickou. *The cartoons must not contain text. The name of the uploaded cartoons must contain the entrant's name, country and title of work (in english).*

Formát: 300 DPI resolution, RGB color mode, in JPG format, with the maximum limit of 2 MB.

Adresa: [HumoDEVA 2015 web site](http://humodeva2015.com)

<http://caricaturque.blogspot.cz/2015/01/the-9th-humodeva-international-cartoon.html> (To finish, click **DONE** in the up right side, on green.)

Separately please send at the e-mail address humodeva@gmail.com the author's photo or caricature and a short biography in English, including date of birth, education, profession, citizenship, awards, publications and exhibitions.

Výstava - Pozor! The cartoons submitted to the contest will be exhibited on the *HumoDEVA 2015* web site for the attention and objection of all cartoonists to prevent similarity, copying and stealing. Any cartoon which is similar, copied or stolen will not be awarded.

Výsledky najdete na [HumoDEVA 2015 web site](#)

Ceny:

The Jury will award the following prizes for the best works, no matter the categories:

GOLD PRIZE 500\$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

SILVER PRIZE 400\$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

BRONZE PRIZE 300\$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

10 EXCELLENCY Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net.

Other Special Prizes offered by the sponsors may be awarded.

The prizes can be paid in Deva or can be posted to the cost of the receiver. The organizer does not assume any liability regarding tax-

es or bank charges. The original drawings of the prize winning entries should be sent in maximum two weeks from the results announcement, well wrapped and protected against damages.

Poštovní adresa pro zaslání vítězných originálů: CRISAN Publishing House, Mihai Viteazu street, bl. 47, ap 1, 330091 Deva, jud. Hunedoara, ROMANIA.

For further information, e-mail: humodeva@gmail.com.

Horia CRISAN, Founder / Liviu STANILA, Co-founder and art director

9. Int'l Exhibition of Satirical Graphic BUCOVINA - Rumunsko

Pořadatelé: Bucovina Museum – muzeulbucovinei.ro / „Gândește”

Association – gandeste.org / Suceava County Council- cjsuceava.ro

Téma: “Ukraine: War and Peace”.. (UKRAJINA - Válka a mír)

Počet: maximum 5 / five - otherwise you will be **disqualified**.

Připojot k obrázkům v .doc format presentaci: artistic activity (surname and name, exact address, e-mail address, a photo and your CV)

Ceny:

- **Grand prize**– 500 € + diploma + **gold medal**

- Second prize - 300 € + diploma

- Third prize - 100 € + diploma

- Three mentions - diploma + medal.

Adresa: pouze e-mail: competition@muzeulbucovinei.ro

Formát: 300 dpi minimum resolution, **A4 format**.

Výstava: All the events of the exhibition will be published in the **web page** of the Bucovina Museum <http://www.muzeulbucovinei.ro/> and also on the webpages of the partners.

Katalog: All the artists who will qualify for the exhibition will receive the **printed catalogue** containing all the selected cartoons.

Deadline: 30. 4. 2015

Výstava: v červnu 2015.

Jury Members: Mihai Panzaru Pim – cartoonist; George Licurici – cartoonist; Ovidiu Ambrozie Borta BOA - cartoonist

Artistic manager: BOA www.artboa.ro; www.artboa.blogspot.com, boa-caricatura.eu.

Více info: [cartooncenter](http://cartooncenter.ro).

46. World Gallery of Cartoons Skopje 2015 - Makedonie

Pořadatel: OSTEN Skopje, Republic of Macedonia

Kategorie: Cartoon • Satiric drawing • Comic-Strip (up to one panel of non-linguistic strip)

Téma: volné / Free

Formát: A4 (21,9 x 29,7) or A3 (29,7 x 42,0)

Upozornění: STRICTLY with ORIGINALS (ručně kreslené práce)

Připojit jako vždy přihlášku (je na webu soutěže k vyplnění) a údaje o autorovi kresby.

(The application should be done with the Application Form that should be filled out - electronically or manually - and upon completion to be sent via post mail, accompanied by the works (author's short bio and picture is preferable). The submitted works shell become part of OSTEN collection.

Deadline: 31. 3. 2015

Jury: Předvýběr (!): The selectors **Alla & Chavdar GEORGIEVI** - Cartoonists from Bulgaria, will perform preliminary selection over the arrived original works. The short-listed works are eligible for awards and International jury decides for the awards.

Mezinárodní porota (v dubnu 2015):

Midhad Ajanovic AJAN, **Sweden** (Cartoonist, animation films maker and publicist)

Stane JAGODIC, **Slovenia** (Independent cartoonist, editor and publicist)

Ass. Prof. Dr. M. Murat ERDOGAN, **Turkey** (Researcher, Director of EU Research Center)

Bernd POHLENZ, **Germany** (Cartoonist and Director of 'Toonpool')

Mice JANKULOVSKI, **Macedonia** (Cartoonist and representative of OSTEN)

Ceny:

FIRST AWARD FOR CARTOON (1000\$)

FIRST AWARD FOR SATIRIC DRAWING (1000\$)

FIRST AWARD FOR COMIC / STRIP (1000\$)

10 x SPECIAL AWARDS (PLAQUE)

AWARD CICO* (for Macedonian Cartoonist)*

** In honor of the great Macedonian cartoonist Vasilije Popovic – Cico*

Ceremoniál + vernisáž výstavy: 28. 5.2015

v OSTEN Gallery, Skopje, Macedonia (do 28. 6. 2015)

Katalog: ano - poštou zaslán vystavujícím autorům zastoupeným v katalogu.

Vracení originálů: neuváděno

Adresa: OSTEN - art on paper / World Gallery of Cartoons; 8 Udarina Brigada 2, 1000 Skopje Republic of Macedonia

Info: cartoons@osten.com.mk / www.osten.com.mk

The organizer will cover the accommodation to the awarded cartoonists who will announce their presence up to 1 May, 2015.

A ještě - mimo tabulku Kalendaria nabízíme:

další mezinárodní soutěž **Humor grafico** na téma **Festera de moros y cristianos** ve španělském

Elda (Alicante) - uzávěrka **27. 3. 2015**; - více o tom: www.infofiesta.com ; E-mail:

humorgrafico@comparsaestudiantes.es ; www.morosycristianoselda.es ;

<http://www.cartooncenter.net/3%20concurso%20humor%20grafico%20estudiantes%20elda.pdf>

Připravujeme:

V dubnovém GAGu (do 15. dne měsíce) přibudou hned tři ranné májové propozice:

7. 5. 2015 „Freedom“ Cartoonale - Brugy, Belgie

7. 5. 2015 Bomburova šabla - Brezno, Slovensko - náš tip!

8. 5. 2015 Aydin Dogan - Istanbul, Turecko

Kalendarium / Nemáte motivaci? Jen čtěte!

Tucet nových soutěží - kdo zaspí, ten neběží! Komu na odměně záleží? Už neleží, ale soutěží!

Tzv. „motivační“ hesla, letáky, pobídky, kodexy chování, ba celé podnikové strategie jsou v současném poněkud pošahaném světě podnikání zcela běžné a „team building“ patří též k strašným zážitkům. Kdo nezažil, neuvěří, jak trapně se při tom člověk cítí, když se má kvůli získání nějakých bodů do hodnocení předvádět páru mladších blondýnek v jeho družstvu, jako ten, co všechno ví a většinu sám pamatuje a vysvětlovat jim pak navečer, že mučedník Palach, co žil za časů jeho studií nebyl současníkem kazatele z Betlémské kaple a fakt nebyl křesťním jménem Jeroným...

Přesto jsme se zde k nim uchýlili, protože - ač chceme nebo ne, třetím číslem přecházíme do druhého kvartálu také pokud jde o termíny mezinárodních soutěží. A kdo zaspí hned na startu... viz výše. Koncem roku mu při bilancování letošních cen v GAGu mohou právě ty jarní diplomy chybět.

Stále nás fascinuje téma letošního Trenta „*Kniha je mrtvá. Ať žije kniha!*“ Jelikož soutěž pořádají výtvarníci, účast doporučujeme výtvarně zdatným umělcům. Konečně jména tam úspěšných autorů jako Gluszek nebo Matuška, dost naznačují... Obě zářebkové soutěže lze bez váhání doporučit, i když jsme označili za „Náš tip“ jen tu „univerzální“. Ta druhá, „autáková“, si zase tak na bělké umění nepotrpí, zato na srozumitelný fór, kde je auto úhlavním „hybatelem“ dobrého nápadu. Obě mají takřka identickou deadline, což je ne tak neobvyklá záležitost. Také čínská dvojice soutěží je koncem března synchronní a obě rumunské soutěže Bucovina i Daeva mají tradičně uzávěrku stejného dne. Od chorvatské nabídky v Kalendarium se však liší menším počtem přidělených hvězdiček...

V dubnovém GAGu už dojde na soutěže s květnovými termíny. Hned na počátku máje jsou připraveny tři zajímavé nabídky a ty další tři už se též třesou, aby mohly vyskočit z boxíku právě vám na oči. Letošní bohatou dubnovou nabídku GAGu, jak ji vidíte v tabulce propozic, ale jen stěží ohrozí. Neváhejte!

(GAG-men)

